

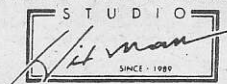
มือใหม่ไฟแรง ROOKIES

— 14 —

CONTENTS

Vol.126	เพลงส่งวิญญาณ	5
Vol.127	จุดสตาร์ท	24
Vol.128	การแตกหน่อออกผลของฤดูหนาว	43
Vol.129	บอลแห่งชัยชนะอันน่าภาคภูมิใจ	63
Vol.130	ปรีณเตอร์วินพุทธ	83
Vol.131	ล็อกเกอร์ของควาวาโต้ (ลับเฉพาะ)	103
Vol.132	คนซึ้กแล้ว	123
Vol.133	ความสนิทสนมวัยเด็กกับตจใจของลูกผู้หญิง	143
Vol.134	หวดเต็มไม้ที่ริมแม่น้ำ	161
Vol.135	ความสามารถพิเศษ	180

จุดสตาร์ท

อะไร
ของพวก
นั้นวะ..

พวกแก
เล่นภาษา
อะไรวะ
กำลังแพ้อยู่
นี่หว่า

Vol.126

เพลงส่งวิญญาณ

ซ่า ซ่า
การแข่งขัน
วันนี้
หืดจับ
เชียรวรี

โทษทีวะ
เอนาซี
ที่มาช้า
ไปหน่อย

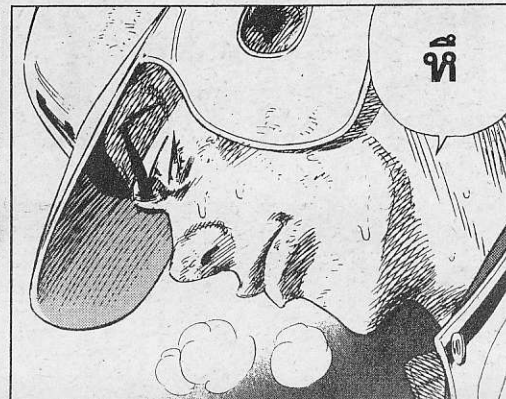
!

เพราะ
หาสนาม
ไม่เจอ

ซ่า ซ่า
ไอ้โกหก
เอ๊ย !!

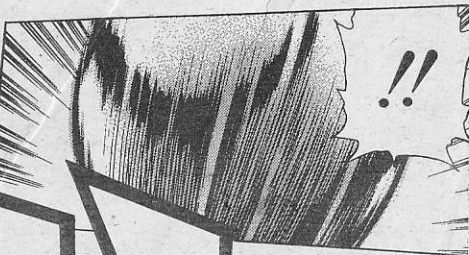

รีว่า..
แกจะ
:

หึ

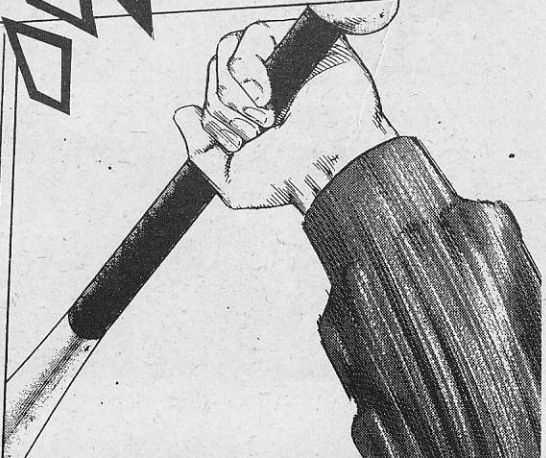

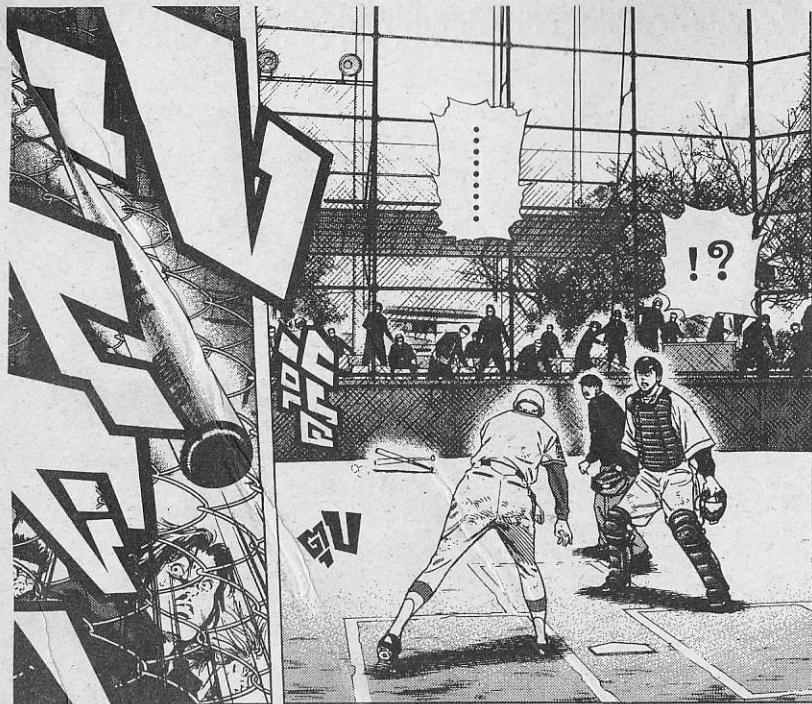

ขว้าง
แบบนี้
หาเรื่อง
กัน
นี่หว่า
!!

ไป
ฆ่ามัน
เลย
!!

อย่าเพิ่งหนี
ไปไหนนะเว้ย
รับรอง
สวยแน่
!!

ใครสั่งให้พวกแกลงมืออะ

ไม่ต้องไพล่เข้ามานะได้พวกซี่ง่า!

อ้าว...

โฮะโฮะ

เอนาซี่..

แกพูดว่าไงนะ!?

กล้าพูดขนาดนี้เชียวรี!?

จะมากไปแล้วเว้ย!

แกบอกให้พวกฉันมาเพราะมีเรื่องสนุก ๆ จะให้ทำไม่ใช่หรออะ!?

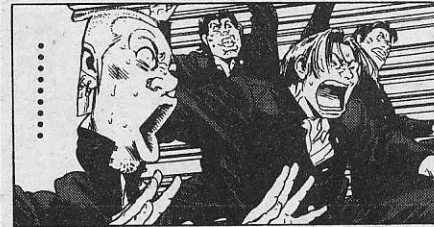
เดี๋ยวกก็โดนเองหรอก

มาตุก็สนุกแล้ว

เช็อลิ

!

เอา
อาานิยะ
สู่เค้า

ฮะ ฮะ
แก
ขว้างไม้
ไล่ผีต้ง
รีเปล่า

ไม่เห็น
เหมือนแก
เมื่อก่อน
เลยนี่หว่า
...

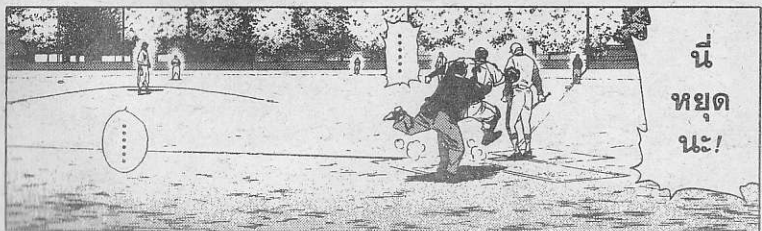

ทวา
สก
ปรก

ดุง

ขึ้น
พละม
มาก
แกโดนตี
แน่

นี่
หยุด
นะ!

เอนาซึ
นี่นะ ไม่
พิวสชาติ
เพราะเรื่อง
เมื่อกี้...
!?

เป็น
ง
เลยวะ
...

เฮ้

วันนี้
แกโนฮิต
ไซมัย

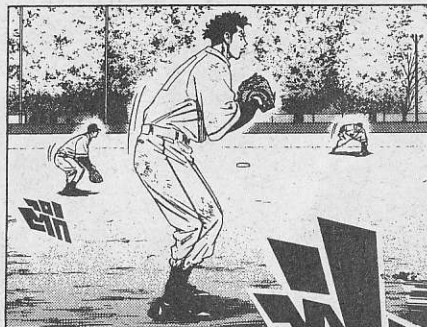
ส่วนฉัน
ตีได้
2 ไม้

เมื่อ
เจอบอล
ของฉัน

แก
ไม่มีทาง
ตีลูกฉันถูก
เด็ดขาด

ระดับเซนส์
ช่วยแตก
ของแก
หมดสิทธิ์
ซัวร์

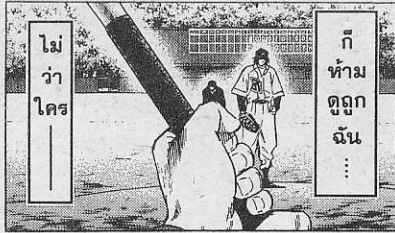

โห..เร็ว
เป็นบ้า
...

ตี
มาก!

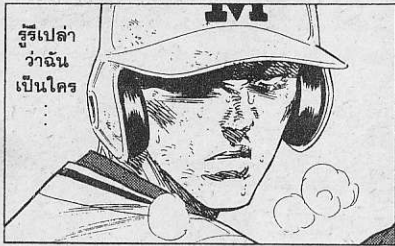
ไม่
ว่า
ใคร
...

ก็
ห้าม
ดูถูก
ฉัน
...

คิด
ว่า
...

คน
อย่าง
ฉัน
...

รู้ริเปล่า
ว่าฉัน
เป็นใคร
...

จะแพ้
ให้กับ
ไอ้กระจอก
อย่างแกรี
!!!

สไตรค์
...

ว้าว
...
เคจ้ง
...

แอ๊ก
...
แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก
...
แอ๊ก

แอ๊ก

ไอ้บ้า
เอ๊ย..

ทนาย
...

ไ้
กร๊วก
เอี้ย..

เรื่อง
เบสบอล
ยังงี้ก็ไม่มี
ปัญญา
หรอก

ได้แค่เรื่อง
ทะเลาะวิวาท
เอาชนะฉัน
ให้ได้
ทีเถอะ

ย่าก
ย่าก
ย่าก
ย่าก

สไตรค์

แบด
เตอร์
เอาท์
!!

ดี
มาก

ล้ำ
จริง!

Vol.127
จุดสตาร์ท

อีก
สองคน
!!

อีกแค่
2 คน
!!

อี
เสียใจ
ด้วยวะ

แอ๊ก
แอ๊ก

ท่วยแตก
หวลลม
สามครั้งติด
นี่นะ

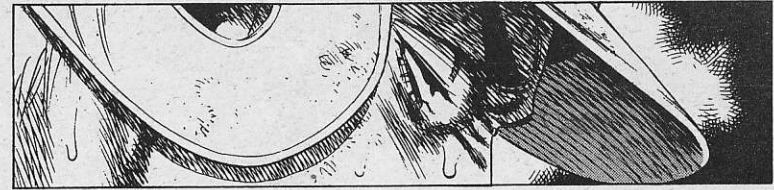
ไปตาย
ซะไป
ไฉ่บ้า

แกกระจอก
กว่าพวก
มือสมัครเล่น
อีก

ซ่า ซ่า
ไฉ่ยั้น
มัย

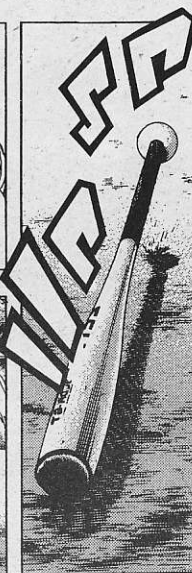
ยิ่งกว่า
พวกมือ
สมัครเล่น
อีก

ไอ้ะ

ทำอะไร
วะ
เดี๋ยวลวย
หรือ!

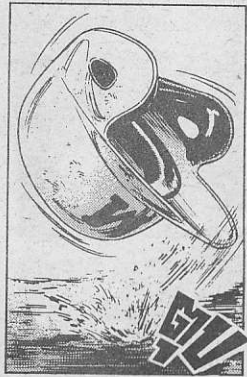
วันนี้นอกจาก
เดบอด
หมอนั้นหวดดม
ติดกัน 3 ที
เชียวนะ

ใช่

จะอ้างว่า
เหนื่อยก็ใช่ที่
แถมเมื่อก็
เป็นลูกตรง
ทั้งหมดด้วย

เอนาชิ
แพ้อย่าง
ราบคาบ
เลย

ที่จริง
แสดงความ
ดีใจออก
มากกว่านั้น
ก็ได้

แก้แค้น
คืน
สำเร็จ
แล้วนะ

เธอดูดี
จริงๆ
แค่จริง

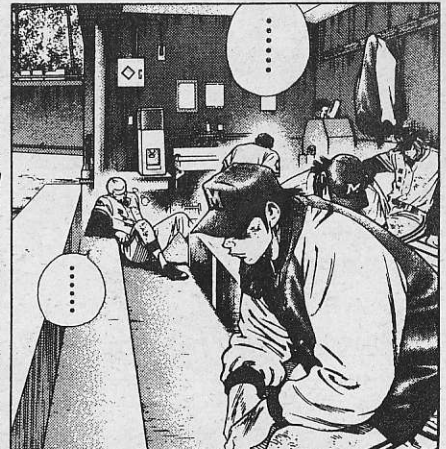
แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก

อู๊ป

...

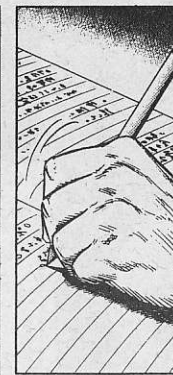
...

แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก

โตะ
โตะ

สไตรค์

แบตเตอร์
เอาท์

โอ
เซ

อิม
พวกนั้น
ถอนตัว
ไปแล้ว
รี..

พวกเด็กแก้ว
หน้าตา
ถือเป็นเรื่อง
สำคัญสุด
เหนือสิ่งใด

ไหนบอกว่า
มองลูก
แล้วจะขว้าง
ลูกโค้งงอ..

โดนต้ม
ซะเปื่อย
เลย..

ที เรียกว่า
ชมรมเบสบอล
นำอายุแบบนี้
ไม่ใช่พวกเดียวกับ
ตัวเอง

พวก
เมงุโรจะ
เป็นประเภท
นี้แหละ

แฮ็
ท่วย

อะไร
ของมัน
วะเนี่ย

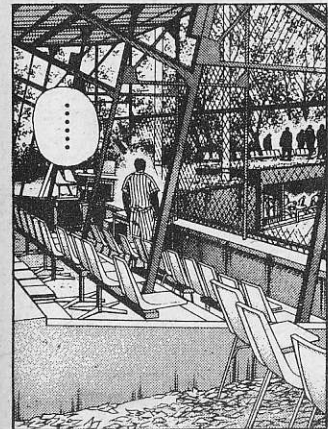
ดูแล้ว
ทุเรศแทน
เลยวะ

ดูจ

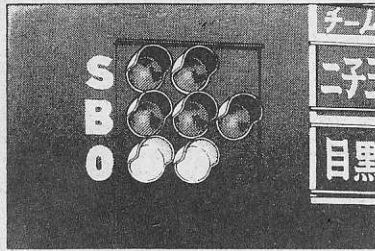

เอ
?

เอา
ล่ะ
!

ฟูตาโกะ
สู้ๆ
ฟูตาโกะ
สู้ตาย!!

เหลืออีกแค่..

คนเดียว :

แย้แล้ว..

เหมือนอยาก
จะร้องให้
ขึ้นมา

นี่
ไม่ใช่เวลา
มานั่ง
ร้องไห้

ฟุบ

อีกคน
ขึ้นรี..

คน
สุดท้าย
แกรี
เอ้อ..

ลุยไป
ละกัน

ตุบ
ตุบ

ฮีบ

ฮีบ

เขส

เขส

.....

ฮีบ

เข้ามา
เลย

เขอะ
เจ้านั้นเป็น
คน
สุดท้ายรี

เพลย์ !

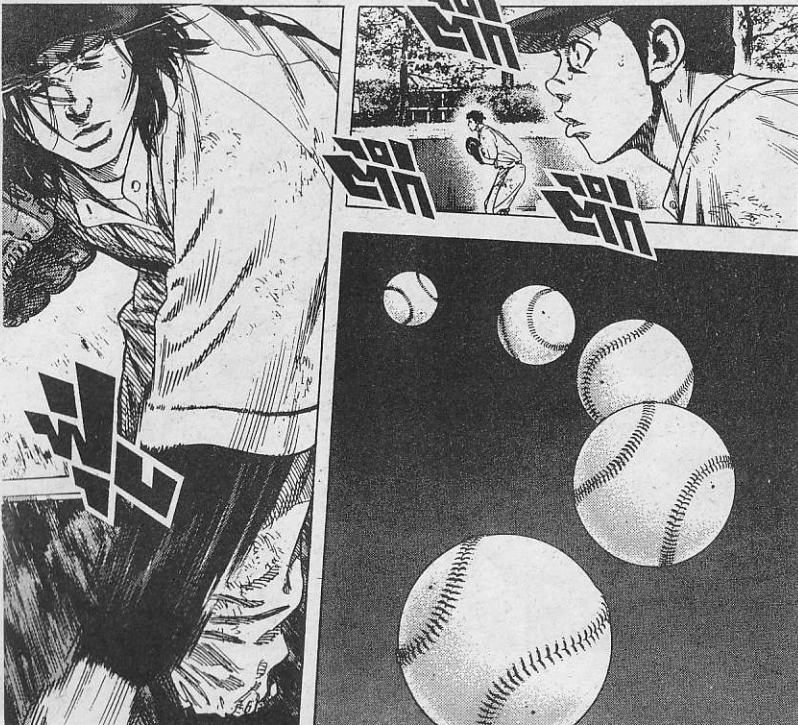

.....

ฝาก
ด้วย
นะ..

ทุก
คน
:

อีกแล้ว
นี่ฉัน
เริ่มกลัว
อีกแล้ว
รีเนย์..

แบบนี้
จะเรียกว่า
เป็น
กัปตัน
ได้ไง..

ทุกคน
เอง
ก็กำลัง
ตื่นเต้น
กันอยู่

อา..อานิยะ
อานิยะใจเย็นไว้
ค่อยๆขว้าง
รับรองแก้ท่าได้
อยู่แล้ว

วัน
เอาร์ท

!!!

หว่า
ตกใจ
หมด

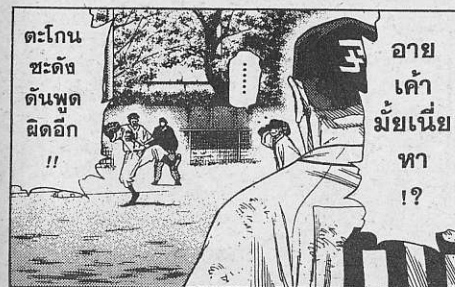
อ๊ะ

ไม่ใช่
วันเอาร์ท
ต้องเป็น
ทูเอาร์ท
!!

หว่า
หนวกหู
เว้ย

อะไร
นะ

ตะโกน
ชะงัด
ตันพูด
ผิดอีก
!!

อา
ย
เค้า
มึน
เนี่ย
หา
!?

เออล่ะ
ทูเอาร์ท
แล้ว
!!

เหลือแต่
คนเดียว
เท่านั้น
!!

พวกเรา
ตั้งใจกัน
หนอยล่ะ
!!

มิโด
ชิบะ
:

ฮะ
ฮะ

โอ๊ะ
ทุกคนเริ่ม
ส่งเสียงกัน
ใหม่แล้ว

หมอนั่น
จิตใจ
พุดผิด

เอ..
จิตใจ
!?

หมอนั่น
เป็น
แบบนี้
แหละ

ชอบ
พุดอะไร
ที่มีนดูเป็นๆ
ออกมาก

เฮ้ เฮ้
อีก
2 บอล
เท่านั้น

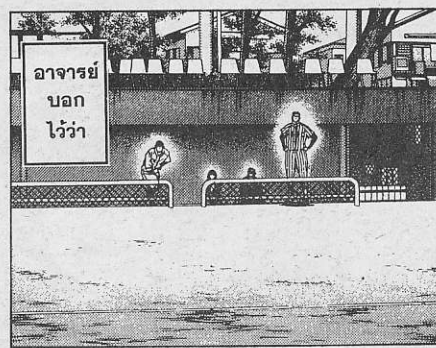
ไม่ต้องกลัว
แบดเตอร์
แก่ออก
จะตายซัก

ฮะ
ฮะ

นี่เป็น
แค่การ
แข่งขัน
ซัอม

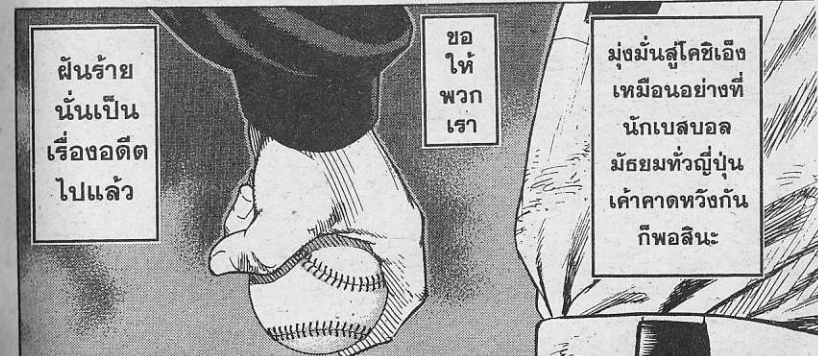
แต่จะเป็น
วันแห่ง
ความ
ทรงจำ
ที่สำคัญ
สำหรับ
พวกเรา

อาจารย์
บอก
ไว้ว่า

มันหมายถึง
วันที่พวกเรา
สามารถมายืน
อยู่ ณ จุด
ออกสตาร์ทได้
สำเร็จใช้มั้ย

ฝันร้าย
นั่นเป็น
เรื่องอดีต
ไปแล้ว

ขอ
ให้
พวก
เรา

มุ่งมั่นสู่โคชิเอ็ง
เหมือนอย่างที
นักเบสบอล
มัธยมทั่วญี่ปุ่น
เคঁาคาดหวังกัน
ก็พอสินะ

ดีพวก
เมดูไรจะวาง
ให้แพ่พ่าย

แยกอดีต
ที่โง่เขลานั้น
ออกไป
จากตัวเรา

ฉัน
ถึงรู้
ความ
หมาย

ที่แท้
จริงของ
ชัยชนะ
ครั้งแรก
ดี

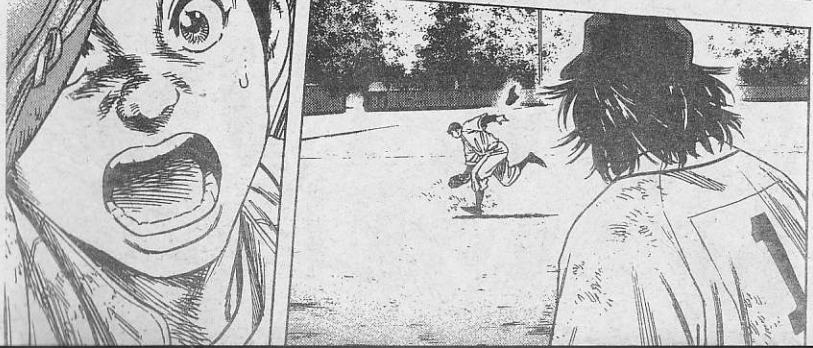

พวกเขา
กลับมา
เริ่มต้น
ที่ศูนย์

ได้
สำเร็จ
แล้ว

ในที่สุด
ก็ก้าว
มาถึงจุด
สตาร์ท
!!

Vol.128 การแตกหน่อ

อภิมหาของฤดูหนาว

ลำ
เร็ว
!!

พวก
เรา
ทำได้
แล้ว

พวก
เรา
ชนะ

เฮล
!!

ชนะ
:

ชนะ
แล้ว
ชนะรี..

ฮ่า ฮ่า ฮ่า
ร้องไห้
ทำไมวะ
มิโคชิบะ

อย่า
ร้องไห้
เป็นเด็ก
นะ

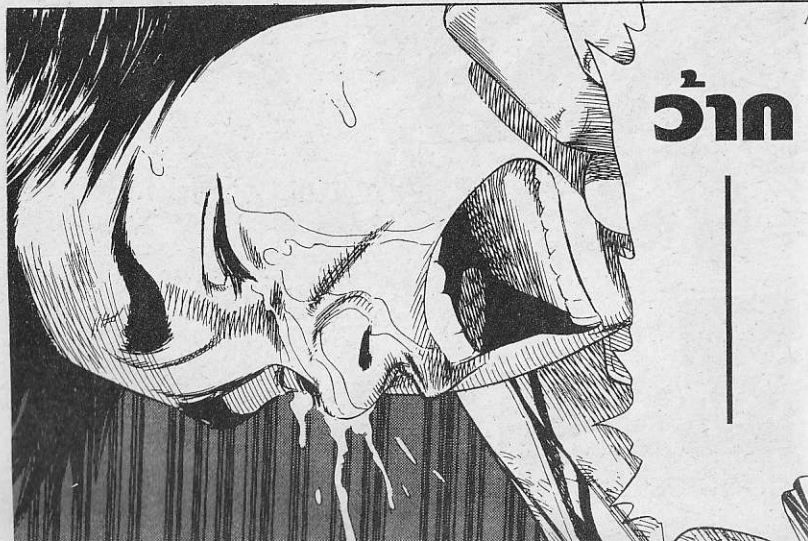
โฮ
โฮ

เฮล
พุดาโกะ
เจ๋งที่สุด
!!

พวก
เรา
:

ชนะ
จริง ๆ
:

ว่า

โฮะ
โฮะ

เราชนะแล้วจริง...

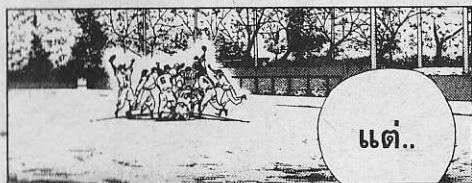
อืม ในที่สุดพวกนั้นก็..

คะ ทั้งหมดนี้แค่การแข่งขันซ้อม แต่กลับร้องไห้แบบนี้บ้างจริงๆ นะคะ

มัน เหมือนกับ ผีน่ะ

แต่..

เดี๋ยวๆ ทุกคน ไปยืน เข้าแถว ก่อน

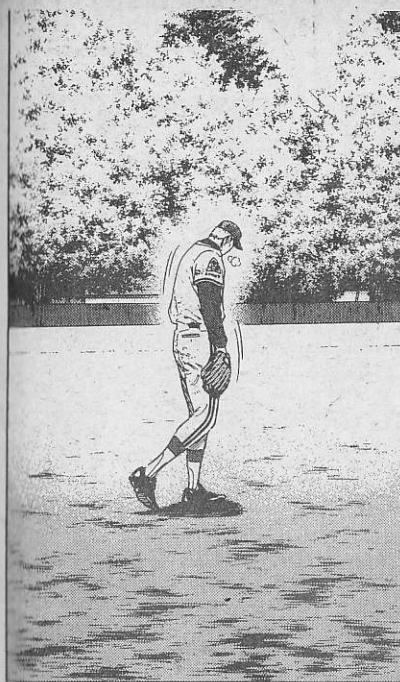
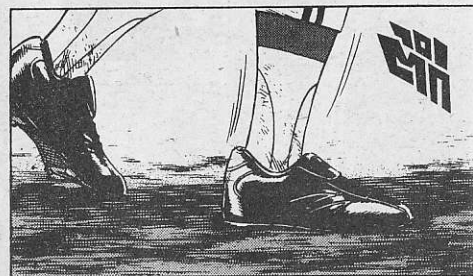
เอา จัดการ ชะ

โฮ โฮ

ยังไม่หยุด ร้องอีก

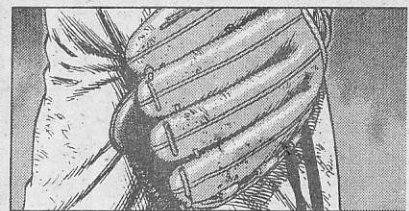
หือ !?

แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก

หมอนั่น คิดจะ ไปขว้าง อีกรึ..

เกม จบแล้ว ไม่รู้ตัว รีบอะไร

แอ๊ก

แอ๊ก

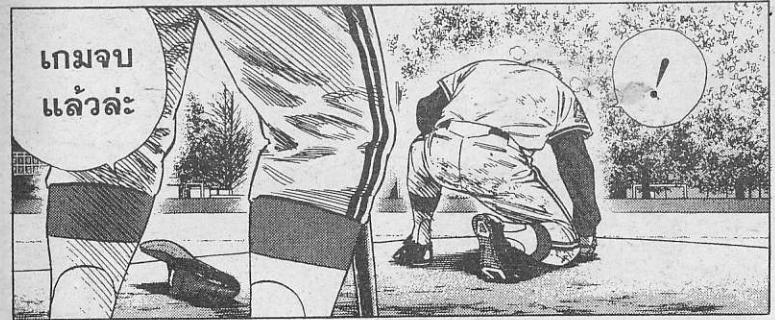
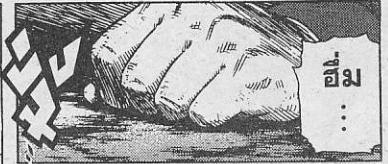
เฮ้ย แกจะ เดินไป ทำชาก อะไร

เกมจบ ไปแล้วเว้ย ละเมอตด รีบ

ช้า ช้า ช้า

แอ๊ก

ทวนก
หู

ฉัน
ไม่ยอม
แพ้
หรอก

ในที่สุด
ก็เริ่มชอบ
เบสบอล
ขึ้นมาแล้ว
สินะ

ฉัน
...

ฉันไม่มีทาง
แพ้พวก
กระจอกนั้น
อยู่แล้ว

ฉัน
...

!?

เซอะ

ไฮะ
ไฮะ

พูด
อะไร
บ้าง

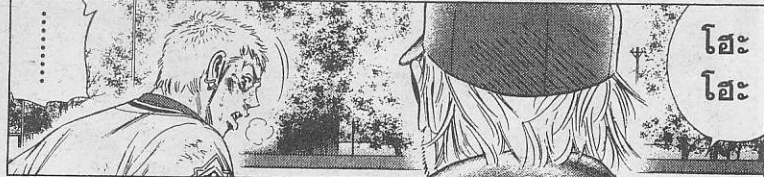

อาจารย์
ชาวา
มูระ..

ทุกคน
ก็รู้สึกเจ็บใจ
ใช้มั๊ย

ไฮะ
ไฮะ

ดูจ

ความรู้สึก
ที่เจ็บใจ
ความรู้สึก
ที่ไม่อยาก
ยอมรับว่า
แพ้

นั่นคือ
หลักฐานว่า
กำลังรัก
เบสบอล

ไฮะ
ไฮะ

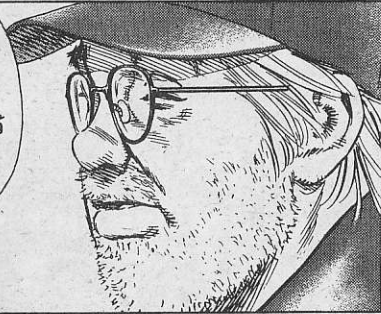

ฉันบันทึกจุดอ่อน
ที่พบทั้งหมด
ในเกมวันนี้
ไว้ที่นี่
หมดแล้ว

แต่มัน
อาจจะไม่
จำเป็นสำหรับ
พวกเธอแล้ว
ก็ได้

เพราะถ้าพวกเขา
กำลังรักเบสบอล
จริงล่ะก็
เรื่องที่เกิดขึ้นทันที
พวกเขาจะ
รู้ตัวทันที

เทคนิค
ก็มีกัน
แล้ว

ความเชื่อมั่น
กับศักดิ์ศรี
ก็มีกันแล้ว

และ
ความรู้สึ
ที่รักเบสบอล
ก็เช่นกัน

แต่สิ่งที่
พวกเขา
ยังไม่มีพอ
ก็คือ..

หุบปาก
ชะ
ตาแก่
!!

พูดมาก
เดี๋ยว
ไชโยให้
ชะ
หรือ

ไฮ้
ไฮ้

เธอไม่มีทาง
ทำเรื่อง
รุนแรง
แบบนี้อีก
แล้วล่ะ

อย่างน้อย
ก็ในสนาม
เบสบอลนี้
นะนะ

สนาม
เป็นที่เล่น
สำหรับ
เบสบอล

ไม่ได้มีไว้
ว่าไม่ไล่ตี
คนอื่น

เธอเอง
ก็เข้าใจ
เรื่องนี้ดี
แล้วนี่

ไฮ้
ไฮ้

แค่
วันเดียว
เธอเติบโต
ขึ้นมาก
เลยนะ

เติบโต
!?

การขว้าง
ในครั้งแรกถึงจะ
สะเปะสะปะบ้าง
แต่พอเพื่อนช่วย
ทำให้เอาไปได้คนนี้
ก็สามารถส่งบอล
อารมณได้

แต่คำพูด
คำเดียว
ของโคโนะ
เธอก็สงบ
สติอารมณ์
ได้แล้ว
จริงมั๊ย

มันอาจเป็นเรื่อง
ที่ไม่เป็นเรื่อง แต่นั่น
แสดงว่าตัวเธอได้รู้สึก
ถึงความสำคัญ
ของการเล่นเป็นทีม
ได้ดีใช้ได้แล้ว

ถึงบอก
ว่าเติบโต
ใจละ

ฟังนะ
ถึงก่อนหน้านั้น
จะแข่งแกร่งปานใด
แต่ถ้าอยู่แยกกัน
เป็นก้อนหินเล็ก ๆ
กระจัดกระจาย

ยังงี้
ก็ไม่มีทางเทียบ
แผ่นหิน 1 แผ่น
ที่มีความ
แข็งแกร่งทนทาน
ได้หรอกนะ

คงเข้าใจ
แล้วสินะว่า
พวกเขาขาด
อะไรกันไป

อาจารย์
ควาว่าได้
พูดไว้
ว่า

พวกเขา
เริ่มต้นขึ้น
เพราะรัก
เบสบอล

และด้วยความ
เพียรพยายาม
จึงทำให้มีฝีมือ
ถึงระดับนี้

โฮะ
โฮะ

ถึงเวลา
ย้อนกลับ
ไปมองอดีต
แล้ว

กลับไป
เริ่มต้น
ที่หนึ่ง
อีกครั้ง

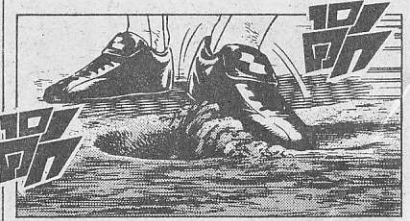
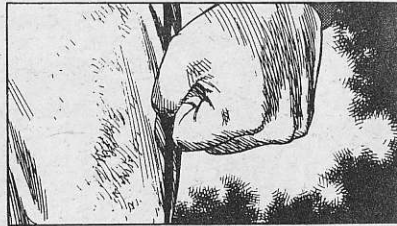
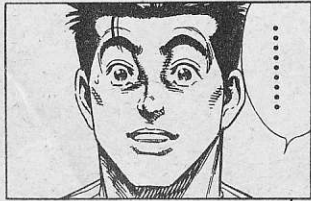
ทบทวน
ความกระตือรือร้น
ที่เริ่มต้นเล่น
เบสบอลเป็น
ครั้งแรก

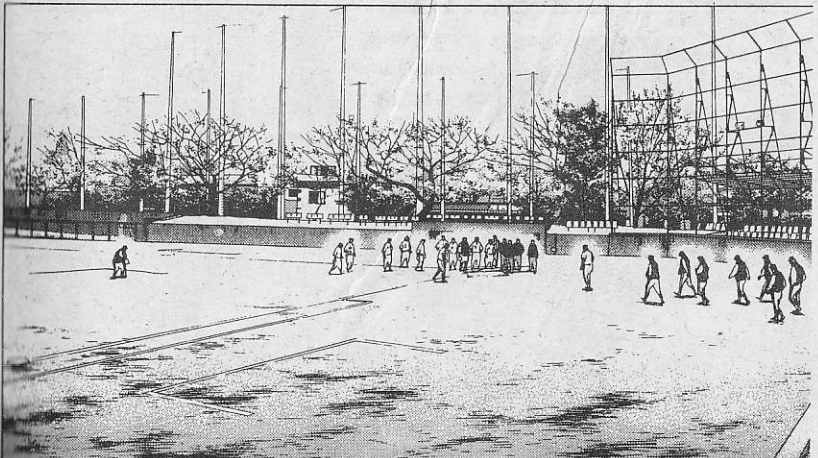
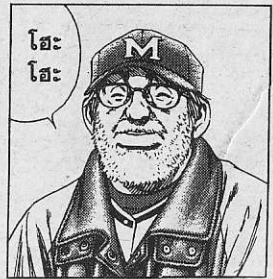
ทบทวนถึง
ความปิติที่ได้
เล่นกับเพื่อน ๆ
อย่างเป็นทีม

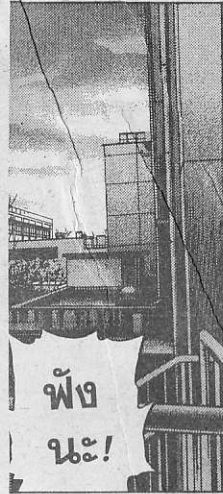

และคราวนี้
จงตั้งเป้าหมาย
เอาไว้
ให้ชัดเจน
มุ่งหน้า
สู่โคชิเอ็ง

ด้วยทีมเวิร์ก
ที่ไม่น้อยหน้า
โรงเรียน
ฟุตาโกะ

ฟัง
นะ!

ใน
ที่สุด
!

พวกเรา
พูดโกะ
ก็สามารถ
มายืนอยู่ ณ
จุดเริ่มต้น
ที่จะมุ่งสู่
อนาคต
อันยิ่งใหญ่
ได้แล้ว!

เฮ้อ
คนยิ่งเหนื่อย
อย่าสงสัย
ตั้ง ให้รำคาญ
ได้มั๊ย

เมื่อ
ก็
พูดออกมา
ว่าจุดเริ่มต้น
ไม่ใช่รี

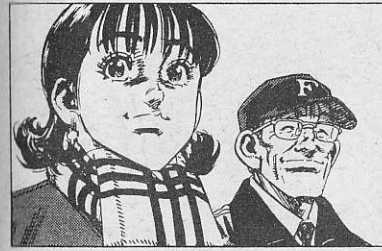
ฉันพูดว่า
จุด
เริ่มต้น
นะ

ว่าแต่
พวกนั้นก็
ไม่เท่าไร
นะ

ใช่
พวกเราขนาด
ก็ไม่แปลก
หรอก

และ
พวกเรา
ก็ชนะ

ฮะ
ฮะ

หิ..

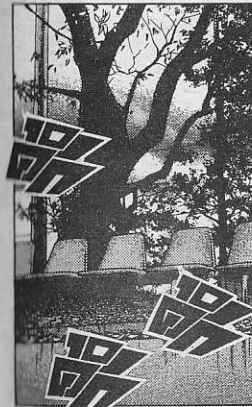

เย้
ยะฮู้
ฮู้

หาว

พูดโกะ
แข็งแกร่ง
ที่สุดใน
ยะฮู้
!!

เมี้ยว

เยอะ
ขนาดนี้
จะเอากลับไป
ยังใจเนี่ย

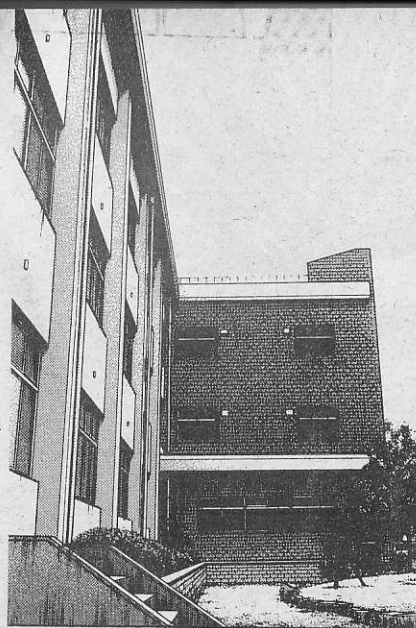
เทอะน่า
โกยไป
เดอะ

นี่ดินของ
โคชิเอ็ง
เชียวนะ

Vol.129

บอลแห่งชัยชนะอันน่าภาคภูมิใจ

จริงสิ
!?

พวกนั้น
นี่นะ
ชนะ
?

ใช่ เกม
อีกฝ่าย
คือเมฆุระ
ขว่ะ
ด้วยนะ

จริงจะ
พวกนั้นเพิ่งเล่น
เบสบอลกัน
แค่สามเดือน
ไม่ใช่สิ

เก่ง
วะ

เก่งเก่ง
อะไร
ตรงไหน
กัน

พวกนั้นทำลาย
ชมรมเบสบอล
ออกมา
แล้วพวกนั้นก็เล่น
เบสบอลกันต่อ
หน้าตาเฉย

มัน
ดูถูก
กัน
ชัดๆ

ไม่เห็นเป็นไร
เลยนี่นา
พวกเราเอง
ตอนนี้ก็หันมา
เล่นคาราเต้
แทนแล้วนี่

คาราเต้เรอะ
พาพวกเรา
ไปโคชิเอ็งได้
เรอะ
!?

ว่าโงะ
ไหนแกลอง
ไปโคชิเอ็ง
ด้วยการเล่น
คาราเต้
ให้ฉันทูเซะ

เอ๊ย
แกเป็น
อะไรไปวะ
เอโมได้
...

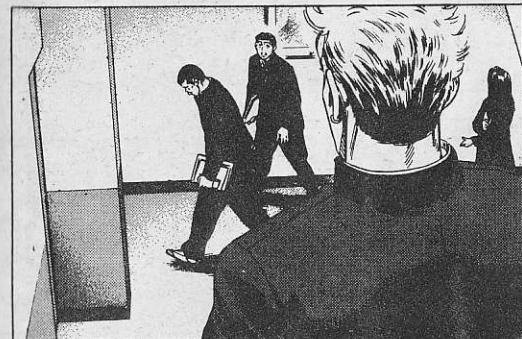
บ้า
ที่สุด
...

ถ้าไอ้พวกนั้น
ไม่เข้าชมรม
เบสบอล
บ้านนี้ฉันทู
คง..

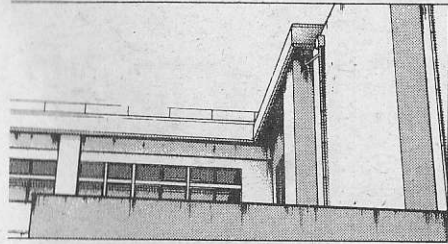
ฉันทู
คง..

ฮืม
...

...

ฉันขอ
ละกัน

ไม่ได้
นะ

มันเป็น
สมบัติ
ของชมรม
ต้องตั้งโชว์ไว้
ที่ชมรมสิ

นี่คือบอล
แห่ง
ชัยชนะ

แต่พวกเรา
ชนะมาได้
จริง ๆ ตรีเนี่ย

อย่างที่
ควาได้พูด
นั่นแหละ
อดีตก็คือ
อดีต

ไม่ต้องไปสน
ไปแคร์ใครทั้งสิ้น
พวกเราคือ
ชมรมเบสบอล
ฟุตบอลที่เปี่ยม
ด้วยพรสวรรค์

อ๊ะ จริจลิ
ฉันเซ็นชื่อ
ลงไป
บนลูก
ตีกว่า

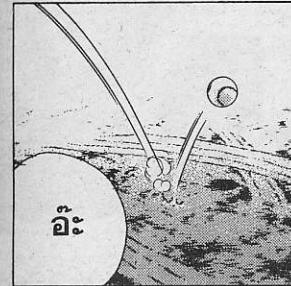
เฮ้ย
ห้ามนะเว้ย
เดี๋ยวคุณค่า
ของมัน
เสื่อมลง
พอดี

ว่าไ
นะ
!?

ส่ง
มานี้
ชะ

ชะ
ชะ

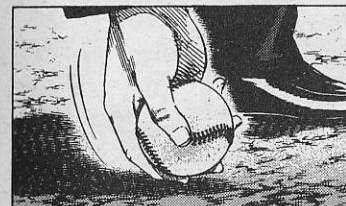
อ๊ะ

เฮ้ ช่วย
เก็บลูก
ให้
หน่อยสิ

อ๊ะ

รุ่นพี่
...

หา...มีคน
แบบนั้น
อยู่ด้วยหรื
?

ขว้างมาเลย
รุ่นพี่
ขอตุฟุ่ร่มอดีต
เบสบอเยอร์
หน่อยสิ

ซ่า ซ่า ซ่า
เบสบอล
เพลย์เยอร์
เว้ย

...

เซอะ
ชนะมาหน่อย
ทำเหลิงใหญ่
เขี้ยวนะ

เหวอ
อย่างนะ
!!

คง
อิจณา
พวกเรา
ละสิ

เซอะ
ทุเรศ
ชะมัด

อะไร
นะ?

พูด
อะไร?

เซอะ

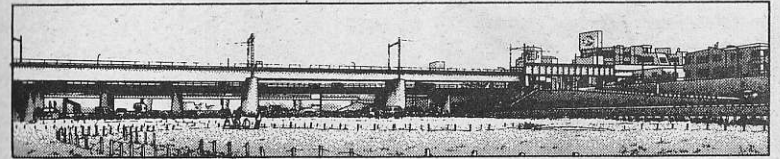

เล่น
อะไร
ของแก
วะ หา

เดี๋ยวเดะ
จะรีบ
ไปไหน
!!

ไม่เอา
นะ
วาคานะ
!!

เอา
ส่งเสียง
หน่อย

พูดโกะ
ลู้ ลู้

ลู้ ลู้ !!

กริ่ง
กริ่ง

ลู้ ลู้ !!

ก็บอกแล้วไง
พวกเรา
ไม่อยาก
ส่งเสียงรื่อง
แบบนี้

บ้า
ชิบ..

หมอนัน
อยู่ปี 2
ฉัน
รู้จักดี

เมื่อก่อน
แทบไม่ได้
เข้าชมรม
เลย
ซักครั้ง

ลู้ ลู้ !!

ทื่อ?
เป็นอะไรไป
มิโคชิบะ

ก็..

ให้
ไปขอโทษ
พวกรุ่นพี่
!?

พอโรงเรียน
ประกาศพักชมรม
พวกรุ่นพี่เลย
ต้องกระจายไปอยู่
ชมรมอื่น

ถ้าไม่เกิด
เหตุการณ์นั้น
พวกรุ่นพี่
จะต้องเล่น
เบสบอลต่อ
แน่นอน

พูดอะไร
ของแกระ
ทำไมพวกเขา
ต้องทำ
แบบนี้ด้วย
...

ก็พวกเขา
เป็นคน
ทำให้ทุก
อย่าง
วุ่นวาย
นะสิ

แต่
พวกนั้น
เล็ก
เกินไปเอง
ไม่ใช่สิ

ก็พวกเขา
เป็นคนบีบ
ให้พวก
รุ่นพี่ทำแบบ
นั้นนี่

พวกเรา
กำลัง
เหยิง
ได้ใจ
รุ่นพี่
พูดถูก
แล้ว

ทุกคน
ยังไม่ยอม
อภัย
ให้พวกเรา
เลยซักนิด

ถ้าพวกเรา
สำนึกผิดจริง ๆ ยอมไป
ขอโทษพวกรุ่นพี่
เพื่อให้กลับเข้าชมรม
อีกครั้งคิดว่าทุกอย่าง
จะจบลงด้วยดีนะ

ให้
กลับ..

จะให้
กลับมา
นี่นะ
!?

แสบไปแล้วเธอ
จะให้คนนอก
เข้ามาเป็นสมาชิก
ของพวกเรา
ตอนนี้นี่นะ!

ไม่ใช่คนนอก
ซะหน่อย
พวกเรา
ตัดสินใจแล้ว
ตะหาก!

ฉัน
ไม่เห็น
ด้วย
เด็ดขาด
!!

ไม่เห็นจะ
เกี่ยวข้องกับ
พวกนั้น
เลยซักนิด
!!

ป่านี่ลืม
เบสบอล
ไปแล้วมั้ง

เมื่อวาน
ฉันเจอ
รุ่นพี่
โคบายาชิ

โคบายาชิ
?

คนที่
พวกแก
เล่นงาน
พระบิกสะบอม
เป็นราย
สุดท้ายใช่

ใครวะ
?

เค้าบอกว่า
ตอนนี้
แขนซ้ายเริ่ม
มีแรงขึ้นมา
แล้ว

และดีมาก
ที่สามารถ
เล่นเบสบอล
ต่อไปได้อีก

อ้อ
นี่ออก
แล้ว

พลบอกไปว่า
อาทิตยท์แล้ว
พวกเรา
เอาชนะ เมงโระ
งาวะได้

ก็
ร้องให้
ดีใจ
ออกมา

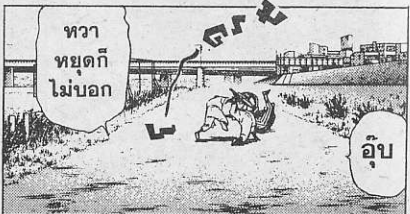
แล้วพูดว่า
คาวาโต้
รักษาสัญญา
ที่ให้ไว้

สัญญา
?

อ้าว
คนอื่น ๆ
ทำไม
ไม่วิ่ง
ตามมา

หว่า
หยุดก็
ไม่บอก

อึบ

ฉัน
สัญญา

ฉัน
จะปกป้อง
ชมรม
เบสบอล
ของเธอ
เอง

.....

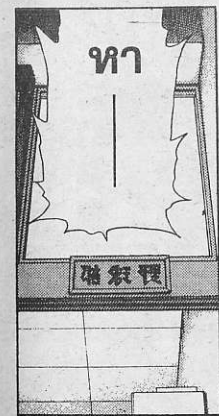
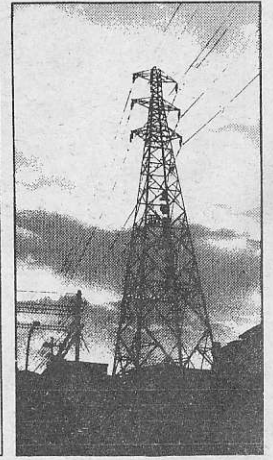

ได้ยืนยัน
อาจมีบางที่คน
ลิมเบสบอล
ไปแล้วแต่คน
ที่ยังไม่ลิมก็มี
อยู่นะ!!

ว่า
ง
นะ
!?

ไป
ขอโทษ
กันเถอะ

แต่
ว่า..

หา

หจข

ไม่มี

อะไร
?

ฉันทวางบอล
แห่งชัยชนะ
ไว่ตรงนี้นี่นา
!!

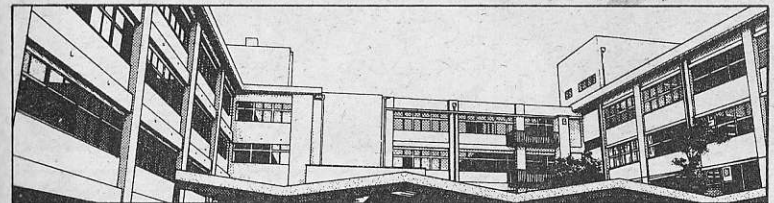
ว่า
ง
นะ
!?

แกลือค
กฤญแจ
ห้อง
รีเปล่า
!?

ลือค
ล!

รีว่า
:

หา
!?

ซี เรียกมา
บนนี้
นึกว่าจะมี
อะไรอะอีก

เซอะ

นึกว่า
จะถูกอัด
ซะแล้ว

แล้ว
ก็..

ช่วย..
กลับมา
เข้าชมรม
เดอะนะ

รุ่นพี่
...

.....

เซอะ

พูด
เรื่องอะไร
ไม่เห็น
เข้าท่า
ซักนิด

หลีก
ไป

ซีเจ้านะ
ใครจะบ้าไป
เล่นเบสบอล
อีกวะ

ฉัน
กำลังยุ่ง ๆ
อยู่ด้วย

ยังไง
พวกแกก็เล่น
เบสบอล
ไปได้ไม่ตลอด
รอดฝั่ง

แล้วเรื่อง
ลูกบอลนั้น
ฉันไม่รู้เรื่อง
หรอกนะ

บ้า
เอ๊ย
...

พูดไป
มีแต่เสีย
กับเสีย
...

แกเห็น
ริยัง
มิโคชิปะ
!!

เป็นแบบนี้
ก็ช่วยไม่ได้
หรอกนะ
!!

เดิมที
ไม่ใช่คนที่
ชอบเล่น
เบสบอลอะไร
อยู่แล้ว

ดังนั้น
เลยไม่คิด
สนใจ
พวกเรา
ใจละ

บ้าเอ๊ย..
บอกว่า
พวกเราไป
ไม่ได้ตลอด
รอดฝั่งรี

หนอย
เดี๋ยวก็รู้
...

พวกเรา
จะไปถึง
โคชิเอ็ง
ให้ดู

ใช่
ยังใจพวกเรา
ก็ต้อง
พยายามกัน
ต่อไป

พวกเราไป
ขอโทษพวก
รุ่นพี่ให้ครบ
กันทุกคน
ก่อนเหอะ

ว่าไหน
คิดจะขอโทษ
ให้หมด
ทุกคนเลย
นี่นะ
!?

ก็ใช่
นะสิ

ฉันท
ขอบาย
วะ

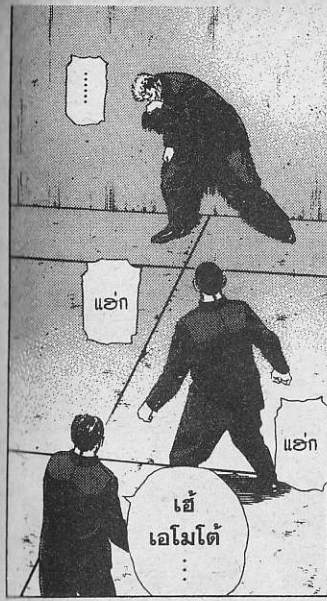
ฉันทเข้าใจว่า
ถึงตายยังไงก็ต้อง
หาตัวคนที่แสบ
ลูกของพวกเราไป
แล้วกระต๊อบให้
สาแก่ใจให้ได้
ใช่ยังมีโคชิยะ
แต่ว่า..

ไม่ใช่
แบบ
นั้น

จิริงลิ
แล้ว
ชินใจ
ละ
!?

หมอนั้น
โก่งกัน
นี่หว่า
เล่นไม่ยอม
มาด้วย
!!

...

แอ๊ก

แอ๊ก

เฮ้
เอโมโต
..

เดี๋ยว..
ก็โดนฆ่า
หรือก

จนถึง
ปานนี้
มาบอกให้
กลับไปเล่น
เบสบอล
ด้วยกัน
ชั้นรี..

ทั้งที่
พวกแก
เป็นคน
ก่อเรื่อง
นั่นนี่นะ

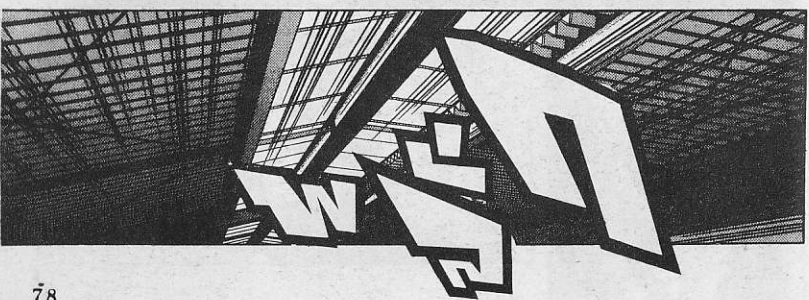

รูรีเปล่า
ว่าพวกเรา
ต้องจำใจ
เลิกเล่น
เบสบอล

ด้วย
ความรู้สึก
ที่ชอกช้ำ
แค่นั้น

.....

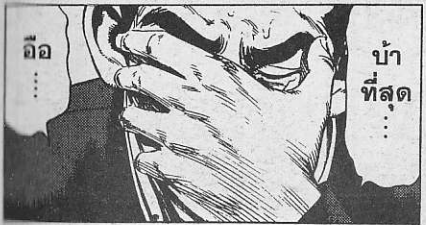
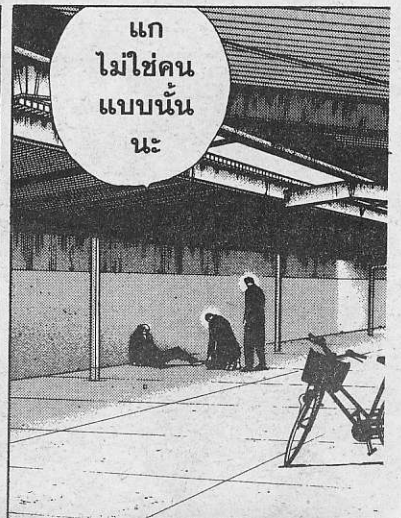
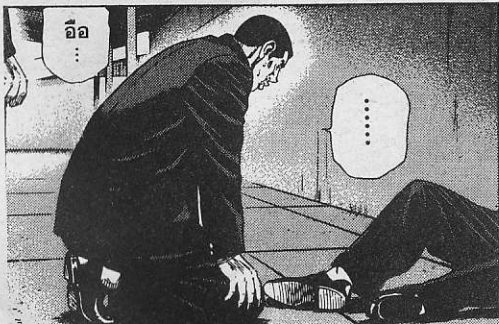
คน
อย่างแก
ไม่มีวัน
เข้าใจ
หรือก!

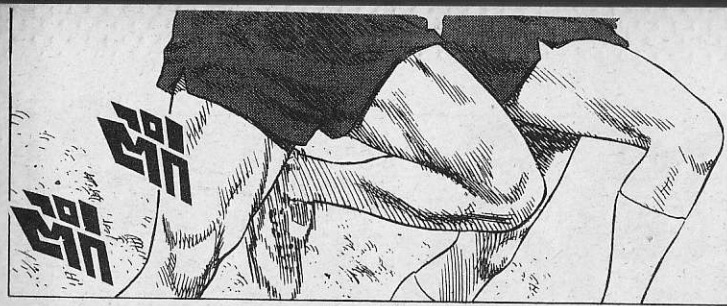

ว่าก
ว่าก
ว่าก
ว่าก

หยุด
ได้แล้ว
เอโมโต้ !!

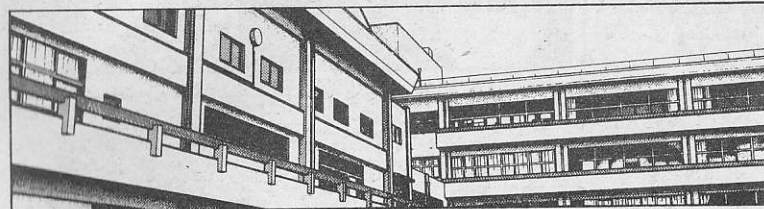

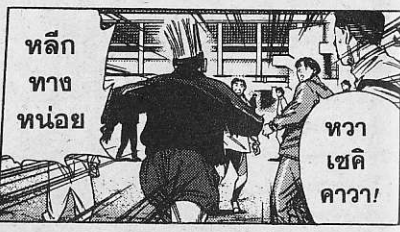
11.29
วินาที
!

ล้อ
เล่น
นะ!

ไอเซ

Vol.130
ปรี๊ดเตอร์วันพุธ

ทลิก
ทาง
หน้อย

ทวา
เซติ
ควา!

ยะฮู้

เร็ว
เป็น
บ้า

โห
ออกตัวได้
เร็วซะมัด

ต่ออีก
รอบซี
!

ชมรม
กรีฑานะยัง
ฮึดไม่พอ
หรือกะ
!!

พูดอย่างนี้
ก็สวยดี
ได้อยู่แล้ว
!!

พวกเรา
ไม่ยอม
แพ้ชมรม
เบสบอล
หรือ!

พุดา
โกะ
ลู้ ลู้

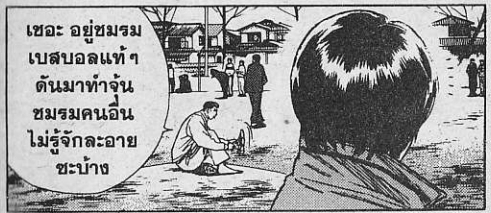
ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

นั่น
คำปลุกใจ
ของชมรม
เบสบอลน

พอเซติควา
มาร่วมจอยด้วย
ทำให้
ชมรมของเรา
ดูคึกคักขึ้น
มากนะ

ใช่
ค่ะ

เซอะ อยู่ชมรม
เบสบอลแท้
ดันมาทำจัน
ชมรมคนอื่น
ไม่รู้จักละอาย
ซะบ้าง

คิดจะ
นั่งเหม่อ
ไปถึง
เมื่อไหร่

เราเน้น
การวิ่งระยะ
ไม่ใช่วิ่ง
แข่งเวลานะ
นี่เจ้าซะมัด
!

อีกอย่าง
ดูมัน
ไว่ทรงผม
เข้าสิ

พยิ
ควา
คุง

ใครบอก
ฉัน
นั่งเหม่อ

แต่
นั่งพัก
เฉย

เฮ้
บอกแล้วใจ
ว่าห้ามขึ้นไป
บนพิซเซอร์
เม้าท์!

ทื่อ
ไม่เห็น
รู้เรื่อง
เลย

โอ๊ะ
โทษที
ฉัน
ลืมบอก
ไปนะ

ลงมาซะ
ฟูยิวา
คุง!

โทษทีนะ
เซคิควา
คุง

เฮอะ

เฮอะ

ที ที อย่า
อารมณ์เสีย
ไปเลยนะ
เซคิควา

ฟูยิวา
กำลังเป็นห่วงว่า
เธอจะมาแย่ง
ตำแหน่งเอส
การวิ่งระยะสั้นไป
จากเค้าล่ะ

ใคร
อารมณ์
เสีย

ว่าแต่ต้อง
ขอใจเธอนะ
ที่มาร่วม
ฝึกซ้อมกับ
ชมรม
ของเรา

เรื่องทีฉัน
เคยพูดไป
คิดว่าไง
บ้าง..

หือ
?

พอดี
วันพุธ
ฉันว่าง
นะ

ทีให้เธอ
ลาออกจาก
ชมรมเบสบอล
แล้วมาฝึก
อย่างจริงจัง
กับชมรม
กรีฑานะ

.....

ตอนนี้
ชมรมเบสบอล
ของเธออาจ
กำลังก้าวไปได้ดี
กับการมุ่งมั่น
ไปโคชิเอ็ง

พูด
ตรง ๆ
เลยนะ

แต่คนที่
มี
คุณสมบัติเพียบพร้อม
ในการเป็นนักวิ่ง
อย่างเธอคิดจะเอาดีทาง
ด้านเบสบอลแบบนี้มัน
น่าเสียดาย

ถ้าฝึกฝน
อย่างจริงจัง
นับแต่ตอนนี้
โอลิมปิกอยู่ไม่
ไกลเกินฝัน
แน่

โอ..
โอลิมปิก
!?

ใช่
อย่างโคชิเอ็ง
ก็เป็นแค่
สนามเล็ก ๆ
เท่านั้น

สิ่ง
ที่เรา
มุ่งหวัง
คือ
ระดับโลก
!

ว่า
:

ว่า
ไฉน
!?

โคชิเอ็ง
เป็น
แค่สนาม
เล็ก ๆ ชันรี
.....?

เอ่อ..คือ
ถ้าเทียบกับ
โอลิมปิก
แล้วล่ะนะ

จะ
ดูถูกกัน
มาก
เกินไป
แล้วนะ
!!

ปะ..
เปล่า
นะ

ทุกคน
ต่างก็พยายาม
เหมือน ๆ กันจริงมั๊ย
ครูใหญ่กว่า
ใครเล็กกว่ามัน
สำคัญมากชันรี

ฉันพูดผิด
ไปหน่อย
ขอโทษด้วย
ละกัน!

ปล่อย
มือซะ
เซตีดาวา

คาวา
ได้คัง
!

ขอโทษนะครับ
อาจารย์
ฟูรุชิวา
ไม่เป็นอะไร
นะครับ

เอ่อ..
ฉันผิด
เอง
แหละ

เซตีดาวา
ทุกคน
ในชมรม

คาดหวัง
ในตัว
เธอนะ

เอ่อ..
ฉัน
ไม่ได้

ฮะ ฮะ
อย่าคิด
มากไป
เลย

!?

ฉันรู้เรื่อง
ที่เธอมาร่วม
ฝึกซ้อมกับ
ชมรมกรีฑา
ทุกพอดี

อะไร
นะ
!?

คง
ยังไม่ได้
บอก
คนอื่น
นะ

ยังไม่ได้
บอก..
แต่ก็ไม่เห็น
เป็นเรื่องที่
ต้องปิดเป็น
ความลับอะไร
พิเศษนี้

พูด
บ้า ๆ
!!

คิดจะ
ทำให้ฉัน
กลายเป็น
คน
ทรยศ
เพื่อนรึไง
!?

วันหยุด
เธอจะทำอะไร
ก็เป็น
สิทธิ์ของเธอ
จริงๆ

กลับกัน
ฉันรู้สึกดีใจนะ
ที่เธอค้นพบ
ในสิ่งที่ตัวเอง
ควรทำและ
เดินทางไปทำไป
แบบนี้

สมมุติ
ว่า..

แต่
สมมุติ
นั้นนะ

หือ
?

ถ้าฉันบอกว่า
จะเลิกเล่น
เบสบอล
แล้วหันไปเล่น
กรีฑา..

จะว่า
ยังไง
?

การเปลี่ยน
ความฝัน
ไม่ใช่เรื่องผิด
หรือเลวร้าย
อะไร

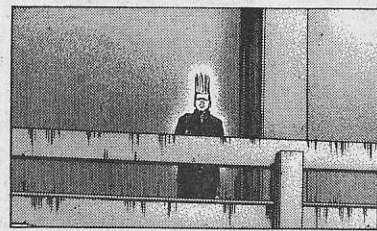
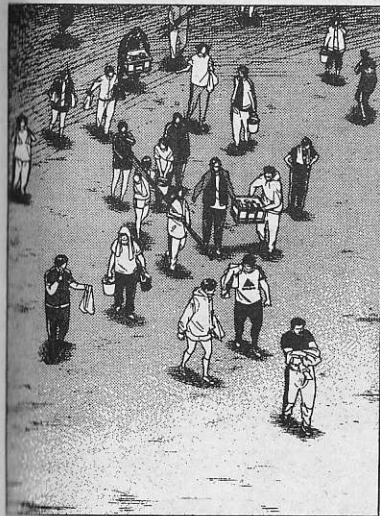
แล้วฉัน
จะคอยเป็น
กำลังใจ
ให้เธอนะ

ฉัน
ไม่ใช่คน
ทรยศเพื่อน
แบบนี้
หรอกน่า!

!?

เอ้อ
...

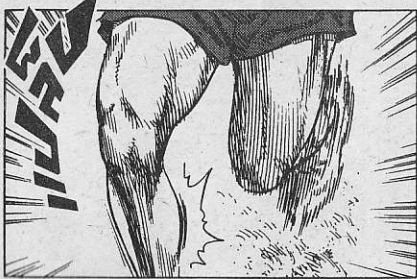

โทโม
โยะจัง
...

ไม่ใช่
...

ฉันไม่ใช่
คนทรยศ
เพื่อน..

เค้าเคยคิดว่า
มีแต่ตัวเองเท่านั้น
ที่จะทำเวลาได้ที่
10 วินาทีใน 100 เมตร
พอเซคิควาคงเข้ามา
หาบรัคมีก็เลย
รู้สึกร้อนตัว

แต่
คนอื่นๆเค้า
ดีใจกัน
หมดเลย
นะ

บอกกันว่า
วันพุธเป็นวัน
ที่สนุกมากเพราะ
มีเซคิควาคง
มา

ถ้าเธอ
มาเข้าชมรม
กรีฑาเลย
ก็คงจะดีสินะ

.....

แต่คง
เป็นไป
ไม่ได้
หรอก

เพราะ
เซคิควาคงเอง
ก็มีเป้าหมาย
ที่พิเศษสุดของ
ตัวเองแล้ว

.....

ถือว่า
เมื่อถึงวัน
ไม่ได้พูด
นะ

.....

เอ่อ..
คือว่า
ฉัน..

เอ๋
?

เอ๋
จะนัดกัน
ไปวิ่งเมื่อไหร่
โทโมโยะ

รีบมา
ทางนี้หน่อย
เดี๋ยวจะวิ่ง
จบเวลา
100 เมตรนะ

.....

อ้อ
คอย
แป็บนึง
นะ

เออ จริตติ
เมื่อวาน
ฉันลืมมือถือ
ไว้ที่บ้านเธอ
รีบล่า
?

ห่า
:

ก็เห็นเธอ
ลืมประจำ
จนฉัน
เลิกใส่ใจ
แล้ว

คงไม่ได้
เปิดเมล็ด
ไซมัย

ริวามีเมล
ที่ให้
ฉันดูไม่ได้
เข้ามา

ไม่ได้ดู
ฮยามาพูดจา
ตรวนฉัน
ได้มั๊ยเนี่ย

.....

มะ..มี
ที่ไหน
เล่า!

เอ่อ
:

เอ๋
?

เธอ
สอง
คน
:

คบเป็น
แฟนกัน
อยู่รึ
?

ห้ามบอก
เรื่องนี้
ให้ใครรู้
นะ

เห็น
แบบนี้
เค้าก็มี
ข้อดี
อยู่บ้าง

ยังไงก็
อย่า
เกลียดเค้า
เลยนะ

เป็น
อะไรไป
เซคิ
คาวาคูง

นี่
เซคิคา
วาคูง

โท
ฟูยิตา
เร็ว
เป็นบ้า

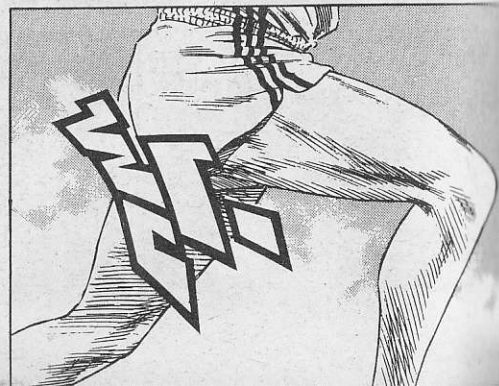
อาจจะ
ทำได้
ที่
10 วินาที
นะ!

ฮะ
ฮะ

ปี ๑

หือ

ฮืม

โอ๊ะ
อะไร
เนี่ย
!?

ใคร
!?

!

เซคิ
คาวา
!!

อ้าว
จะวิ่ง
ไป
ถึงไหน
เนี่ย
!?

สิบ..
10.88
วินาที
!

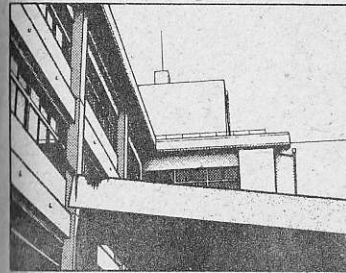
เฮ้ย

เซคิ
คาวา
!

ฮืม
:

ขอโทษ
นะ
ทุกคน
!!

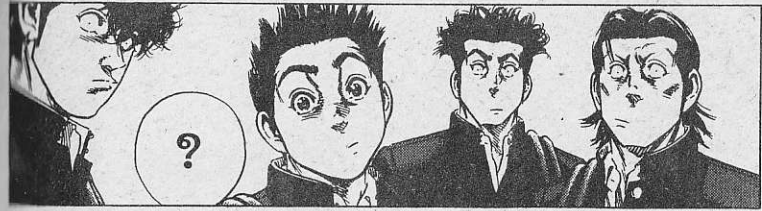
เรื่อง
อะไร
!?

ต้อง
ขอโทษ
ด้วย
จริงๆ!

ก็ถามว่า
เรื่อง
อะไร
?

ก็อย่าง
ที่เห็น
แหละ!

?

พวกเรา
ชมรม
เบสบอล
มาพยายาม
มั่งสู้
โคซี่เอง
กันเถอะ
!!

ฟุดา
โกะ
ฮึ่ ฮึ่
!!

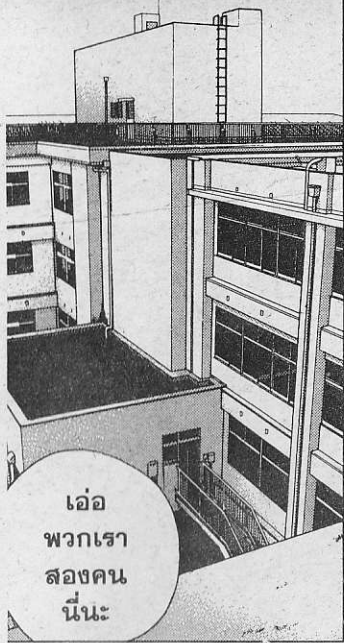
อ๊ะ
เคโกะ
จัง

สวัสดี
จ๊ะ

แกกิน
ยาบ้ามา
รีเบต้าะ

Vol:131 ล็อกเกอร์ของคาว่าไต (ลับเฉพาะ)

เอ่อ
พวกเรา
สองคน
นี่นะ

เคย
ทะเลาะ
กัน
ใช้มั๊ย

ทะเลาะ
?

อืม?
พูด
ขึ้นมา
แล้ว

แต่ฉันว่า
เป็นเพราะแก
ทำอะไรไม่ดี
มากกว่า
ไม่ผิดแน่

รู้สึก
เหมือนฉันเคย
เกลียดแกสุดา
เพราะเรื่อง
อะไรซักอย่าง
นี่แหละ

ว่าไ
นะ
!?

อะไร
!?

โอ๊ะ
มาแล้ว

อาจารย์
พูยิตะ
!

ไม่ใช่
นี่หว่า

นั่นมัน
พี่สาว
คิ้วหนา
ผู้เลิอกเป็น
นี่นา

โอ๊ย

ทำอะไร
ของแก
วะ!

ฉัน
นึกเรื่อง
ที่แกทำ
ออกแล้ว
นะสิ!

แกว่า
ใคร
เลือด
เป็นวะ

ก็มี
จริง
มั๊ยล่ะ

พวก
ชมรม
เบต
บอล
...

เขาจะมี
ติดกับ
สักพวกนี้
ไม่ได้

จริงๆ แล้ว
เด็กพวกนี้
ทุกคนน่าจะ
เป็นเด็กดี
ว่านอน
สอนง่าย

อะ
แหม่ม

นานาที่
เราสองเป็น
ฝ่ายหักทหาย
ออกไปข้าง
ดีกว่า

คิ้ว
ของอาจารย์
มายูมิ
หนามาก
ก็จริง!

เอ

อ้าว
?

แต่รู้เปล่า
ว่าอาจารย์
มายูมิ
เป็นคนที่
ใจดีแค่ไหน

.....

จริง
นี่!

อ้าก..
ช่วย..ช่วย
ด้วย...!

อะไร
!?

ฉัน
จะมา
มัน

จาก
ห้อง
เปลี่ยน
เสื้อ..

อาจารย์
ควาได้

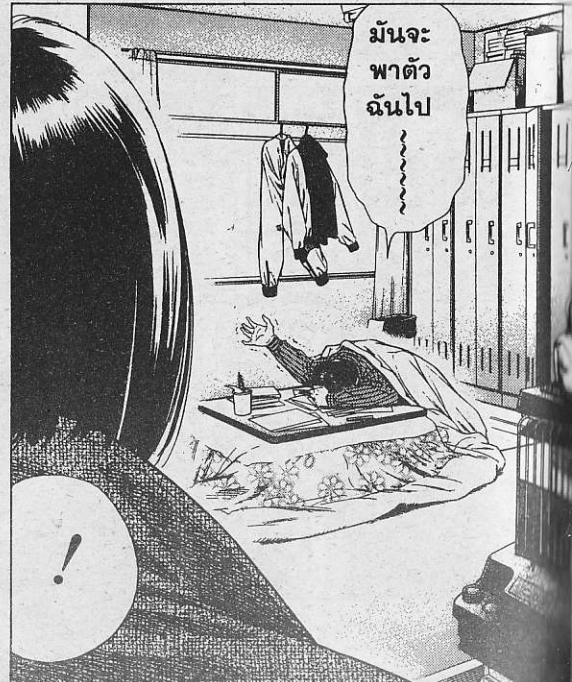
ยิง
ลำแสง
ออกมา
แล้ว..

อะ
อะ

ยูเอฟโอ
ยูเอฟโอ
มา...!

มันจะ
พาตัว
ฉันไป

!

เหวอ
อาจารย์
มายูมิ
!!

หูจะ
แตก

นำ
เปื้อ

เอ่อ..
ก็ทำนอง
นั้น..

อยู่ค้างคืน
ตรวจข้อสอบ
ที่นี่จนหลับ
ไปเลยจ้ะ

หะ
หะ

กินแต่
ของ
แบบนี้
อีกละ

ก็ไม่เห็น
เป็นอะไรเลขนี้
ผมก็ชอบของผม
แบบนี้แหละ
อย่าใส่ใจผม
เลยนะ

ดูท่าทาง
แล้ว
แต่ลวันคง
ไม่ได้กินข้าว
ที่เรียกว่า
ข้าวจริง ๆ
เลยสินะ ?

กินสิ
ใครว่าไม่กิน
พูดอะไร
แบบนี้
เนี่ย

!

หว่า

?

อืม

อ๊ะ
อ๊ะ

ควาได้คง
หมื่นต่อ
ชอบไปนอนค้าง
ที่ห้องนั้น
เป็นประจำ
ใช่ไหม?

เอ้อ
...

คือ..งานผม
มันเยอะ
และจะได้
ไม่ต้องมา
สายอีกด้วย
ใจครับ

อืม
...

เลอะเทอะ
ใช้
ไม่ได้
จริงๆ

เป็น
อะไรไป
?

เปล่า..เปล่า
ไม่มีอะไร
หรอกนะ
ไม่มีจริงๆ

ฮะ
ฮะ

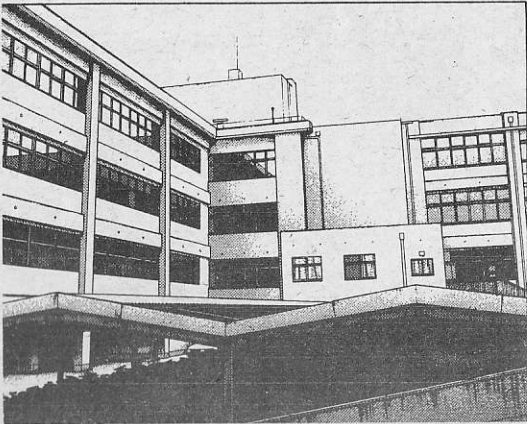

.....
?

คนที่
แยกเรื่องงาน
กับเรื่องส่วนตัว
แค่นี้ยังไม่ได้
แล้วจะไปบรรม
สั่งสอนลูกศิษย์
ได้ละ

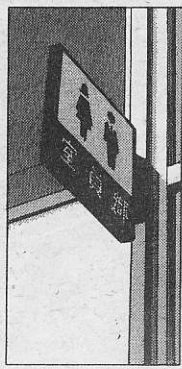
ช่าง
น่าอาย
ที่สุด
เชียว

อู๋..ปวด
กระเพาะ

ผมจะ
ปรับปรุง
ตัวใหม่
ครับ

โดนเอ็ด
มาเยอะ
ล่ะสิท่า

เชียว
รู้สึกอาย
ตัวเอง
จริงๆ

เออ..
แปลหมาย
ตีแล้ว
รียังคะ
!?

ไม่เป็นไร
แล้ว
คะครูบ

อาจารย์พูด
บอกแล้ว
ใจว่าไม่ต้อง
ไปสนใจคน
แบบนี้
หรือออก
ข้างเค้า
ไปเดอะ

ถ้าเกิด
มีปัญหา
กลุ่มใจอะไร
บอกฉัน
ได้ทุกเวลา
นะคะ

ฮืม
...

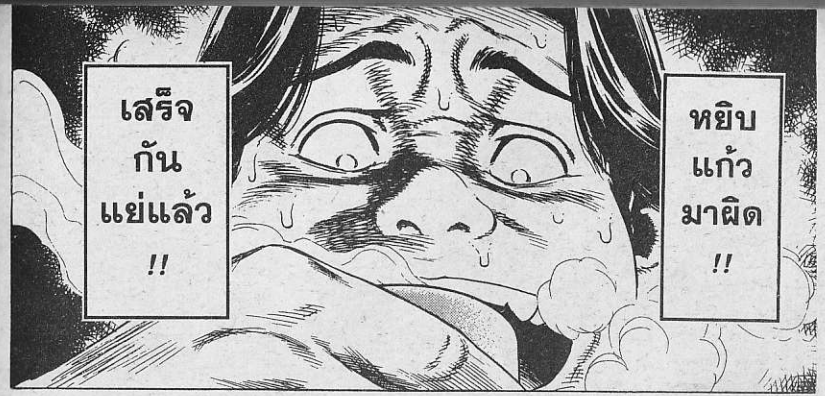
อ๊ะ..แก้ว
ยูโบมี
ของฉัน

แปลก
จำได้ว่า
วางไว้ตรง
นี้นี่นา

มีอะไร
รียังคะ
!?

คือฉัน
วางแก้ว
ลายดอกบัว
เอาไว้ใน
นี่คะ..

เสร็จ
กัน
แย้แล้ว
!!

หยิบ
แก้ว
มาผิด
!!

ถ้า
ความแตก
ต้องเป็น
เรื่องแน่
..

ถ้า
ไม่รังเกียจ
มีแก้ว
กระตาดให้
ใช้เยอะ
เลยนะ
คะครูบ

อาจารย์
นี่ใจดี
จัง
นะคะ

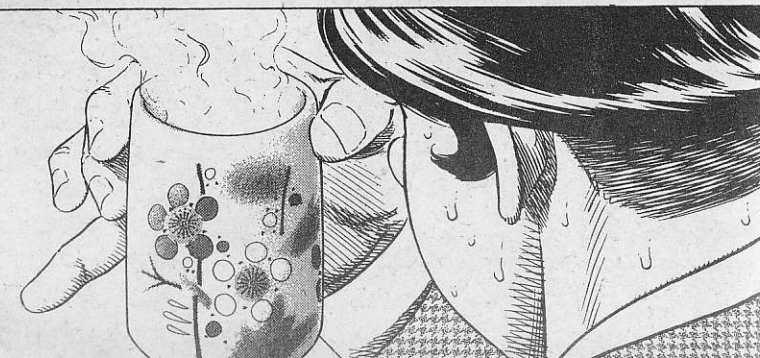

จริงสิ
กลางวัน
อาจารย์
ควาได้
มีอะไร
ทาน
แล้วรียัง
?

พอดี
ฉันทำ
เพื่อ
เยอะ
เกิน
ไป
หน่อย
นะคะ
เลย
กะว่า

หนอย
..

เออ..
คือช่วงนี้
ผมก็มี
ทำข้าว
ทอด
มากิน
เองด้วย
นะครูบ
เลยคิดว่า
คงจะ
ไม่
สบกวน

แหม
ถ้าเอ๋ย
ปาก
บอก
ชกคำ
ฉัน
ทำให้
อาจารย์
ควาได้
ทาน
ก็ได้

นาย
ไช้มัย
ที่เป็น
คนร้าย
!?

เอ้
?

อ้อ
ฉันรู้แล้ว
ว่าทำไมนาย
ถึงอยู่ค้าง
ที่โรงเรียน

จุดประสงค์
เพื่อของเข้ามา
ขโมยของ
ของอาจารย์พวยตะ
ตอนกลางดึกละสิ
ทำวีรกรรมอย่างนาย
ต้องไม่ผิดแน่

อะไร
นะ
!?

ไม่
ต้อง
ทำ
เป็น
ไซลือ
!

นาย
ต้องเป็นคน
ขโมยแก้ว
ยูนิเมซของ
อาจารย์พวยตะ
ไปแน่
!!

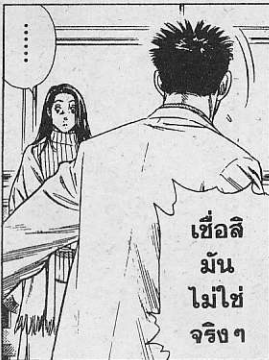

ที่แกล้งทำเป็น
พูดจาดีก็เพื่อตีความ
สนใจของอาจารย์พวยตะ
ให้ไขว่เขวจะได้
ไม่ระวางสงสัยในตัวนายไช้มัยละ

แบบนี้มัน
พฤติกรรม
ของคนร้าย
แน่นอน!

ไม่ใช่
:

ไม่ใช่
นะครับ
!!

เชื่อสิ
มัน
ไม่ใช่
จริง ๆ

รุ่นพี่
พูด
แบบนี้
ออกมา
ได้ใจ!

ทหนักู
ทำทางคง
เอาไปซ่อน
ไว้ในตู้
ล็อกเกอร์
สินะ!

อา..ทำไม
ฉันทำเรื่อง
แบบนี้ถึงไป
ได้เนี่ย

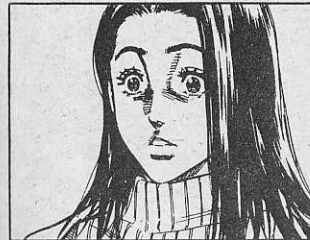

อ้าว
อาจารย์
มายุมิ
เป็น
อะไรไป
!

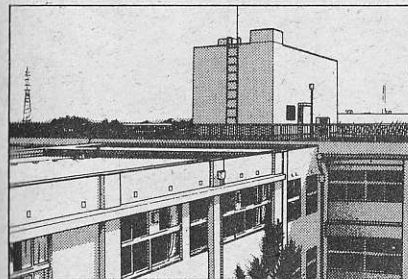
รุ่นพี่
!

อ้อ อ้อ

ที ที..
อาจารย์
พวยตะ
กำลังตกใจ
จนตะลึง
ไปเลย

สมน้ำหน้า
แกแล้วคาวาโต้
อีกไม่นาน
แจะจะต้อง
ถูกเธอเกลียด
แน่นอน
ที ที ที

ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า

อะ อะ
อะ อะ
อะ..

คาวา

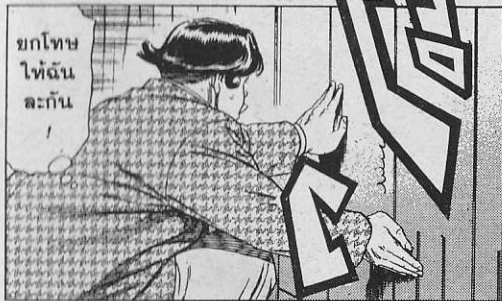

นี่เป็น
หลักฐาน
ที่จะทำ
ให้แกตั้น
ไม่หลุด

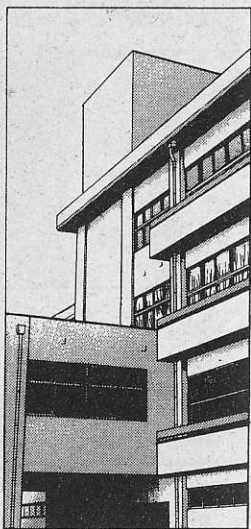
ทีนี้ความรัก
ระหว่างฉันกับ
อาจารย์ฟูยิตะ
จะได้สุขสดชื่น
สมหวังซะที

โทษทีนะ
ควาได้
คนที่มัน
ขัดขวางฉัน
จะต้อง
หมดไป

ยกโทษ
ให้ฉัน
ละกัน

บอกว่า
ไม่ใช่
ก็ไม่ใช่
สิ!

ต้อง
มีการ
เข้าใจผิด
อย่าง
แน่นอน

อาจารย์
มาซุมิ

ผม
ไม่มีทาง
ทำเรื่อง
แบบนั้น
อยู่แล้ว!

ฉันรู้
แล้ว

เอ๋

แต่ทางที่ตี
นายไปแก้ตัว
กับอาจารย์ฟูยิตะ
ก่อนไม่ได้ดีกว่ารี
?

ถ้าไม่อยาก
ถูกแฉ
เกลียดชังหน้า
เอานะ
จริงมั๊ย
?

หว่า

เอ๋อ..
ได้ขียว

เฮ้อ
ปวด
หัว
ซะมิด

สไตลเวคนนี่
ลองดูพูดจา
ปากไม่ตรงกับใจ
ออกมาครึ่งหนึ่ง
แล้วละก็
จะทำให้อารมณ์
กลับมามี
อย่างเดิม
ได้ยากสุดๆ
เลย

หว่า
ผมแค่
ล้อเล่น
นะ!

ล้อเล่น
จริงๆ

แต่ไม่เคยรู้มาก่อนเลยนะ

เอื่อคือ..

ตั้งใจจะเสริมสร้างคุณค่าทางอาหารให้มากขึ้นสำหรับคนเล่นกีฬาอะนะ สะ สะ สะ

ว่าอาจารย์ทำข้าวกล่องมากินเองเป็นกับเค้าด้วย

แล้วเมนูวันนี้ทำอะไรมากินล่ะ?

เอื่อ..ก็ปลาซัลมอนมัง สะ สะ

ทั้งที่เมื่อคืนนอนค้างที่โรงเรียนนี่

จริงๆ แล้วทุกวันคงกินแต่บะหมี่ถ้วยล่ะสิ

ไม่ใช่

ที่จริงตอบรับความหวังดีของอาจารย์ พูยิตะไปซะทั้งหมดเรื่อง

นี่เกรงใจอาจารย์พูยิตะมาก ถึงขนาดนอนเสียขาเป็นคนที่จิตใจดีงามจริงๆนะ

ดีไม่ได้ อาจจะทำแกวอยู่โนมิไปซ่อนไว้ที่ล็อกเกอร์จริงๆก็ได้

พูดอะไรแบบนั้น คนวิถดถาวรแบบนั้นหรือ

จิริตสิ เมื่อเข้าที่พยายามไม่ให้ฉันเห็นของในล็อกเกอร์นี่นา?

ทา!?

เอื่อ!?

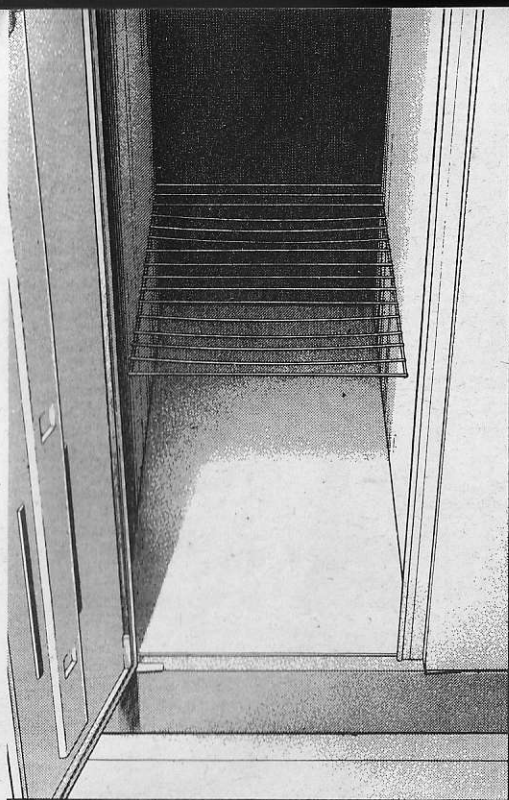
คือ...

เชิญเปิดดูได้ตามสบายครับ

กาว่าดี

กุญแจ

ไม่มี
ใช้มี
ชั้นปิด
นะ

เฮ้อ
ไม่ยาก
ให้เห็น
เลย

โอเค
กลางวัน
ผมกินแต่
ของพวกนี้
นั่นแหละ

เฮ้อ

อ้อ

อ้อ

กะไว้
อยู่แล้ว
ต้องเป็น
แบบนี้

กิน
แต่
ของ
ไม่ได้
เรื่อง

ก็
ไม่...
:

ช่วยไม่ได้
ตั้งแต่วันพรุ่งนี้
ฉันจะทำ
ข้าวกล่องมา
ให้ละกัน

ยุ่งยาก
หน่อย
แต่เห็น
แล้วทนดู
ไม่ได้

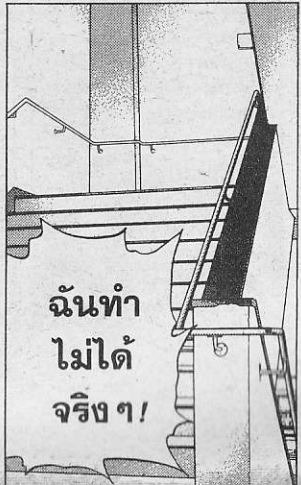
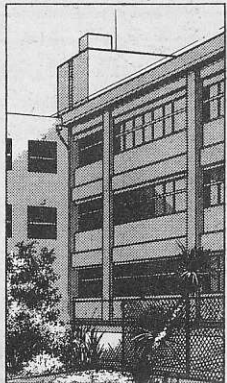

เฮ้อ...คือ
ของนั้น
:

ไว้กิน
ยาม
ฉุกเฉิน
นะ..

เฮ้อ..

ฉันทำ
ไม่ได้
จริงๆ!

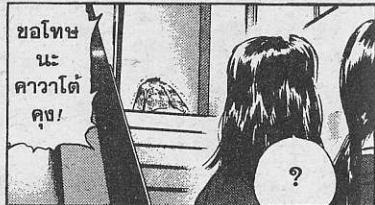
ฉันทำเรื่อง
ที่ฉลาด
ชั่วช้า
แบบนี้
ไม่ได้!

นี่ฉัน
เกือบจะ
กลายเป็นคน
ที่เลวสุด ๆ
ไปแล้ว!

ฮือ ฮือ
ฉันนี่
มันแย่มาก
จริงๆ

บ้า
จัง
บ้า
บ้า
!

ขอโทษ
นะ
คาวาโต้
คุง!

?

แต่
จะทำยังไง
กับตัวฉัน
ดี..

แอบ
เอาไปคืน
ตี๋มย์..

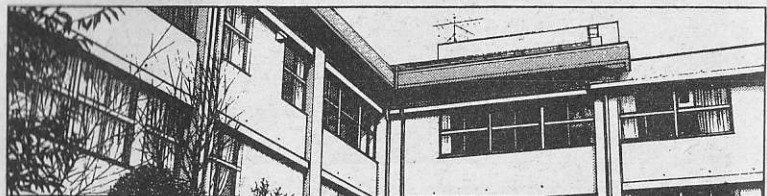

แต่อาจารย์
พวยตะ
ไช้แก้วโบนี่
กินชาเสมอ

ฉันเอง
เอามาไช้
โดยที่ไม่รู้
ก็เท่ากับ
ว่า..

เป็น
การจับ
ทาง
อ้อม..

แหม
อาจารย์คาวาโต้
อยากได้ของ ๆ เรา
มากขนาดนั้น
เชียะ

แต่ด้วย
ใบเตยจะ
เอาเท่าไร
ก็ให้ได้
อยู่แล้ว
แท้ ๆ

อ้าว
?

๒

มาอยู่
ตรงนี้เอง
เทรล..

ฉันนี่
ไม่ไหว
เลยแะสะ

ลืม
วางไว้ตรงนี้
แล้วเดินลืม
ซะได้

ยะฮู้

หือ
?

เฮ้ มีใคร
เห็นแก้ว
ยูโนมิ
ของฉันบ้าง
?

ที่เป็น
ลาย
ดอกบัว
นะ

Vol.132 คนขี้กลัว

ที่นี่
ก็โอเค

จะเจาะ
ละนะ

หนึ่ง

เดี๋ยว
...

เดี๋ยว
เว้ย
!!

อ้าว

อีก
แล้วรี

เฮ้ย
ชักเบื้อ
แล้ววะ

คือ...
ยังทำใจ
ไม่ได้นะ
...

แค่
เจาะหู
แกจะใช้
เวลา
ทำใจ
ที่ชาติวะ
!!

นี่
เครื่อง
เจาะหู
นะ

บอก
แล้วไงว่า
แกรัก
เดี๋ยวก็
รีบร้อย
แล้ว

แกพูดนะ
มันง่าย
นี่หว่า
เจาะรูลงไป
ในเนื้อ
เขี้ยวนะ

เลือด
ออก
ขึ้นมา
ทำใจ
!?

ออกแค่
นิดเดียว
น่า

ทุเรศ
ชะมัด

ของฉันนี่
ใช่แป๊ก
เข็บกระตาด
เลยนะเว้ย

ส่วนฉัน
ใช่ไม่จิ้มพัน
เขี้ยวนะ

ฉัน
ไม่เคยคิด
ใส่ตุ่มหู

ฉันแก
คงบ้าง
มัยล่ะ
!?

แกอยาก
จะใส่เอง
แล้วมาบ่น
ทำไมวะ

โธ่เว้ย
ชั้นสั่งมา
ฉันจัดการ
เอง

รีบ
เจาะ
ให้จบๆ
ชะที

.....

อือ
.....

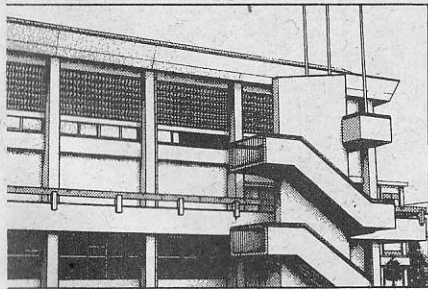

เออ จริงดี
แกคิดว่า
จุดดำไตตาของ
คาสารา โทโมมิ
จะเป็นอะไร
รีเปลา

แก
รีบจัดการ
ให้จบๆ
ดีกว่านะ

เรื่อง
นั้น
จะไปรู้
เธอ!

นี่ไม่ใช่เวลา
ที่แกจะมา
สนใจอะไร
คาสารา โทโมมิ
มากนัก
หรือกนะ

แกนี่มัน
ทุเรศ
จริช าวะ

ซึกลิว
เกินไป
แล้ว

ไอ้คน
ซึกลิว
เอ๊ย

แก
หาว่าใคร
ซึกลิววะ

พวกแก
นั่งบนระเบียง
แบบนี้
ระวังจะตก
ลงไปนะเว้ย

หือ
?

ซ่า
ซ่า
ซ่า

ทำ
อะไร
ของ
แกวะ !!

อ๊ะ
ตก
ตก

เหวอ

เจ้า
ซึก

ลือคยา
ไว้
แบบนี้
จะตก
ได้ไง

นี่ก็
แค่ชั้นสอง
ตกลงไป
ก็ไม่ถึงกับ
ตายหรอก

เจ้าบ้า
มันอยู่ที่
ตกลงไป
ทำไหนเว้ย

ชั้นแก
จะลอง
ดูหน่อย
มั๊ย
?

อะไร
นะ

ว้าก
หยุด
นะ!

จะ
ฆ่าฉัน
รีใจ!

ซ่า ซ่า ซ่า
แค่ทดสอบ
ความสูงเฉยๆ
ไม่ตกลงไป
หรอก!

แอ๊ก

แอ๊ก

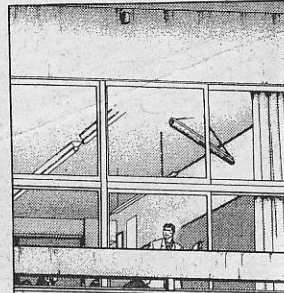
แอ๊ก

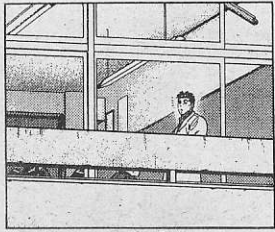

ไม่ไหววะ..
ฉัน
เป็นคนแพ้
ความสูง..

เดี๋ยวง
โดนตีบ
หรอก

ซ่า ซ่า
แกนี่มัน
ทุเรศจริช าวะ

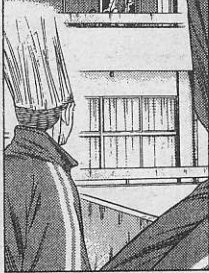

กำลังมอง
มาทางนี้
แล้วพูด
อะไรไม่รู้

เขี่ย
เห็น
พวกเรา
แล้วว่ะ

เฮ้
ทำอะไรนะ
นี่ระหว่าง
เรียนหนังสือ
ไม่ใช่หรื

แล้วห้าม
ไปนั่งบน
ที่แบบนี้
นะ!

คาวาโต้
บอกว่า
อาจารย์
มาขุมเป็น
ของฉัน
นะ

กรอด
...

แกรู้
ได้ไถ
วะ

โอ๊ะ
อะไรนะ
!?

นั่ง
ตรงนั้น
มัน
อันตราย
ไม่ใช่หรื
!?

อา

โห
ผมเป็น
คาวาโต้
เลยว่ะ

จะเรียก
ว่าเจ็ช
รีว่าบ้า
ติวะ!

ฮืม
...

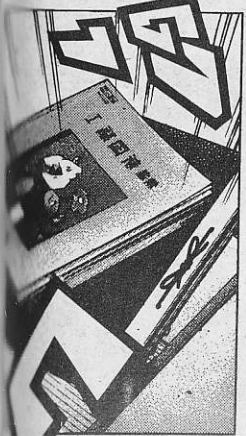
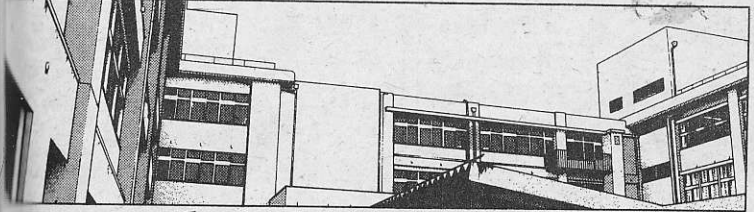
ยูฟูเนะ
แกห้าม
ขอมแพ
นะ!

ไม่
เอา
!

สู้เค้า
!

เหวอ
ได้ขุด
ลงไป
ตายนะ

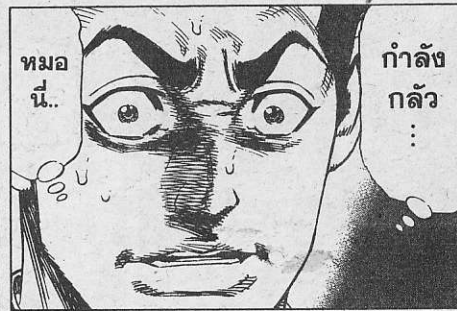
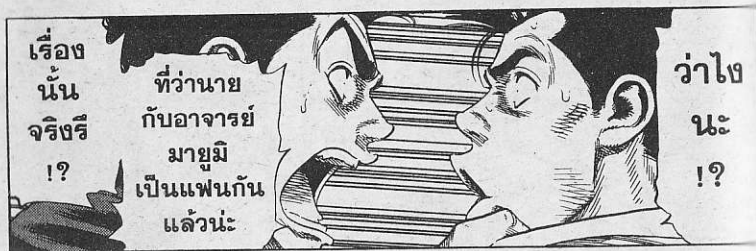
อย่ายุ่ง
กับฉัน
ได้มั๊ย!

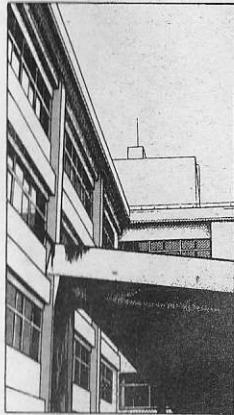

คา
วาโต้
!!

เฮ้..
มีอะไร
!?

เอ๋ ?

เฮ้..
ดูโน่น
สิ

อะไร
?

เฮ้ย

เอ๋อ ..

คือ..

อา ..

อะไร
?

พูด
เร็ว ๆ
สิ

ยู่ฟูเนะกับ
พี่สาวมายูมิ
นี่นา

มีอะไร
เอาแต่
ยืนเฉยๆ
อยู่ได้..

มีอะไร
อะไร
ก็รีบพูด
มาสิ

พูด
ไม่ได้ ..

จะ
พูดไป
ได้ไง..

ฉัน ..

ฉัน
เป็นคน
ซึ่กแล้ว ..

จริงๆ
รีเนี่ย ..

ยู่ฟูเนะ
คุณ
!!

คะ..
ครับ!

หมอนั้น
กำลัง
ทำอะไร
?

รีว่า
คิดจะ
บอกรัก ..

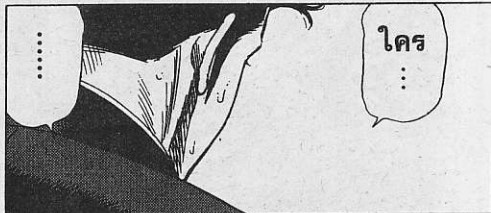
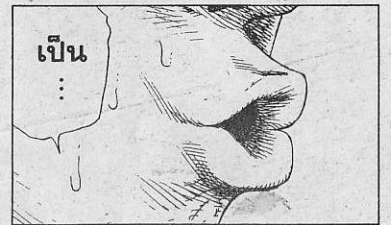

กำลัง
ทำอะไร
วะ..

ตอนนี้
กำลัง
กัแล้ว
สันเป็น
เจ้าเข้า
ขั้ว

...

เมี้ยว

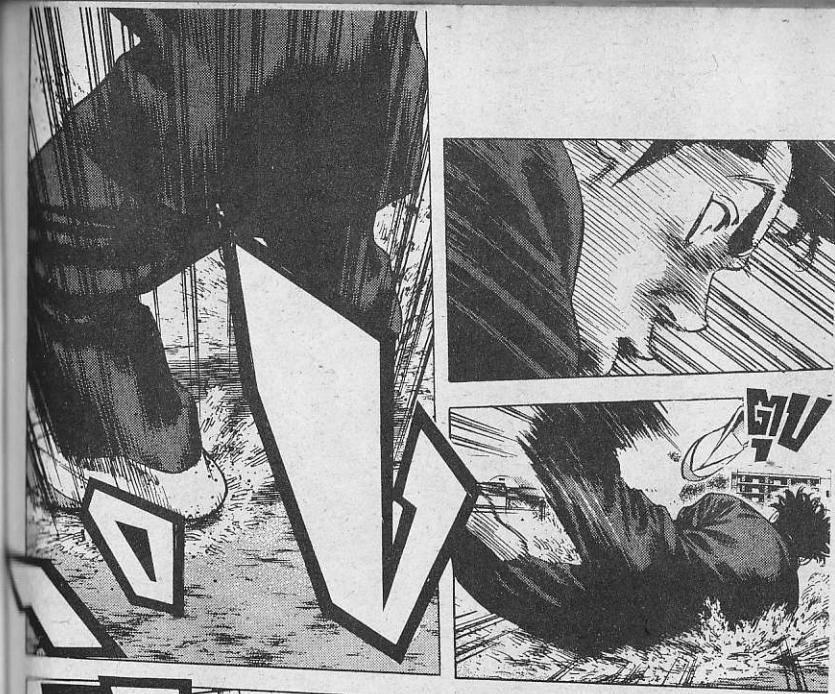
ห่า

!?

ว่าก
ว่าก
ว่าก
ว่าก
ว่าก

ตู

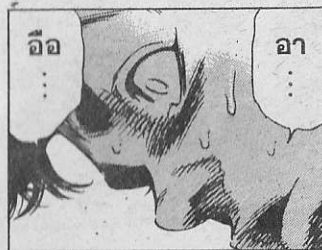
อา
:

ยพุเนะ
คง!

อา..

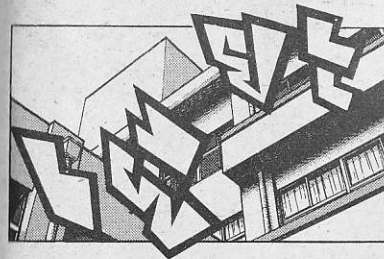
อ้อ

อา

ว้าว
สุด
ยอด
!!

ฉันนี่
สุดยอด
จริงๆ!

ทำไม
ทำเรื่อง
บ้าๆ
แบบนี้
!?

เกิด
เป็นอะไร
ขึ้นมา
จะทำไง!

ไม่ไหว
จริงๆ
...

ฮะ
...

ฮะ ฮะ
...

ยะฮู

เห็น
รีเปล่า

เขล
เขล

เจ้าบ้าน
นั่น..
คิดอะไร
ของมัน

มันเด็ก
ที่จะโตดงมา
มากกว่าที่จะ
บอกรัก
ออกไปนะ
...

ยะฮู

ฉรมบอบ

เดี๋ยว
เดี๋ยว
ก่อน!

ไว้ค่อย
เจาะหู
พรุ่งนี้
ละกัน
!!

หุบปาก
ไปเลย
ไอ้คน
ขี้ก๊ว!

หยุด
นะ!

ยินดี
ต้อนรับ
ค่ะ

เอ้อ..ขอ
ขามะนาว
ที่นี้ชงนะ

ได้
เลย
ค่ะ

ฟู
วันอาทิตย์นี้
แน่นอนไปหมด
ทุกที่
เลยแฮะ

เดิน
ซือบปิ้งเล่น
คนเดียว
มันยังงี้
อยู่นะ

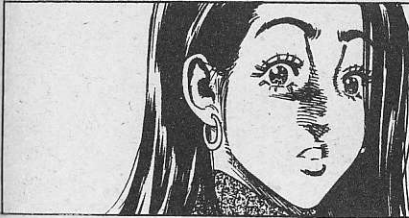

ถ้ามี
อาจารย์
ควาาได้มา
ด้วยละก็..

แหม

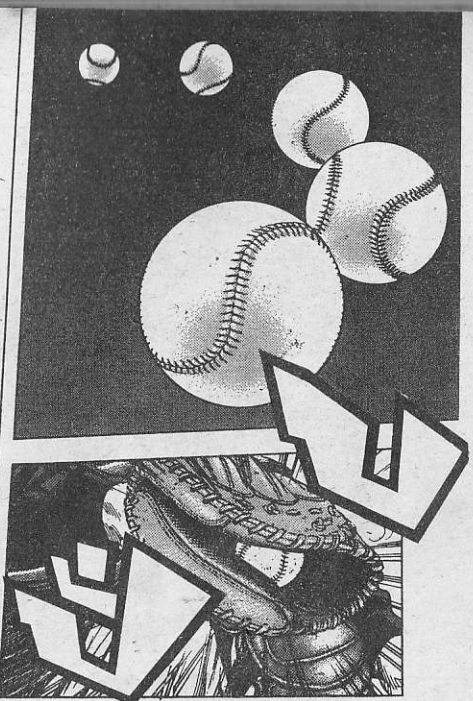
ขอบคุณ
มาก
นะคะ

อ๊ะ..เด็ก
คนนั้น
นี่

Vol.133 ความสนิทสนมวัยเด็กกับจิตใจของลูกผู้หญิง

อิม
ดูออกจริงๆ
ว่าจะขว้าง
ลูกโค้งมา

โกหก
นะ

ก็
ถูงมือนั้น
ไม่ใช่ถูงมือ
สำหรับ
พิชเชอร์

ตอนที่
กำลูกภายใน
ถูงมือ
เลยทำให้มอง
เห็นการกำ
จากช่องว่าง
ตาข่ายนั้น
ได้นะ

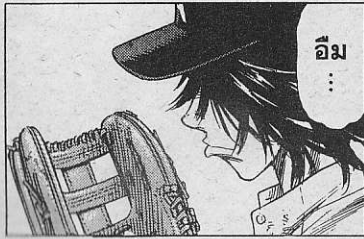

มีคนตาดู
ถึงขนาด
นั้นเชียว
!?

อย่า
พูดจาให้
เสียขวัญ
น่า

ตอนที่
นายจะขว้าง
ลูกโค้ง
นิ้วโป้งจะงอ
นิดหน่อย

มัน
ดูออก
จริงๆ
นะ

อิม...

ฉันพยายาม
ตัดแปลงท่าเพื่อให้
มองเห็นได้น้อย
ที่สุดหน่อยก็ดิ้น
เช่นท่าแบบนี้...

ฟู่

โอเคตามนี้
ฝึกตาม
เมนูตัวเอง
ต่อเถอะ

ฮีบ

ฮีบ

ข้างมันแหละ
เพราะฉัน
คุ้นกับ
ดุงมือสำหรับ
ตัวจับ
ตัวถนัด

ถึง
มองออก
ก็ตีลูก
ของฉัน
ไม่ถูกอยู่ดี
แหละ

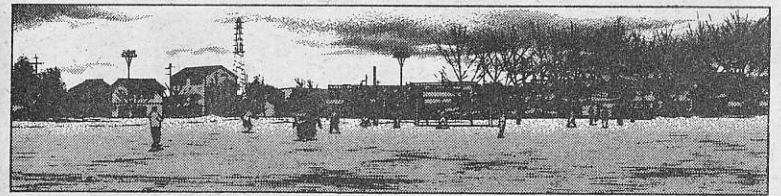
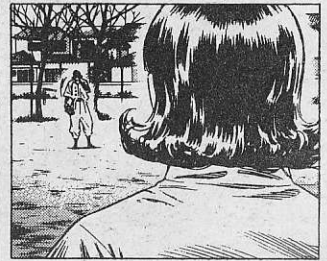

ย่ำก

ฟู่

ฟู่

ฮีบ

ฮีบ

รู้สึกว่าคุณนี่
อานิชะคุง
ดูเท่ที่ขึ้นมาก
เลยนะ

อ้อ ให้เค้า
เล่นแบบสบอล
ต่อไปแบบนี้
แหละดีแล้ว

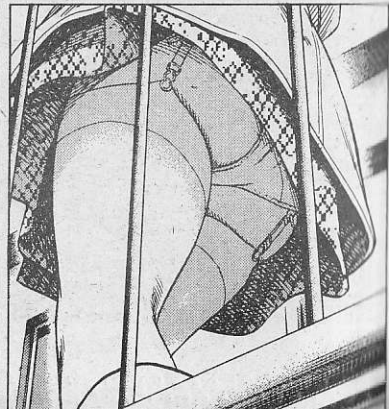

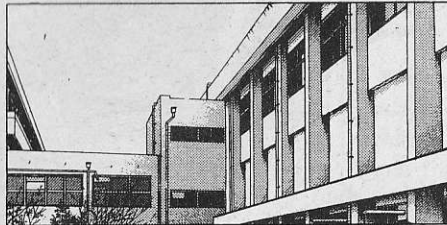
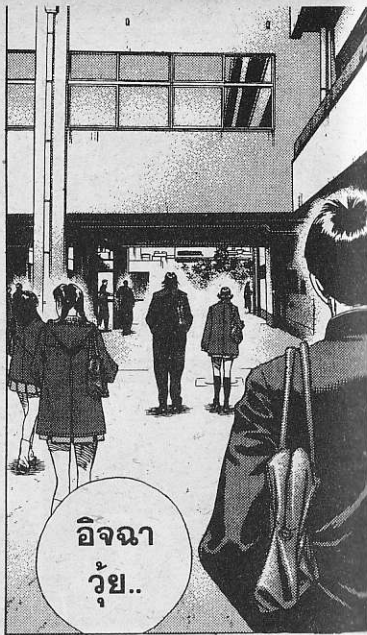
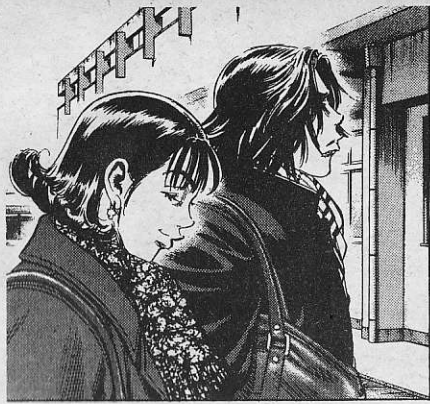
หมูนี
เธอมีไป
ทำงานพิเศษ
อะไรี่เปล้า
!?

งาน
พิเศษ
?

ชายาจะจัด
ปี 3 บอกว่า
เห็นคนที่
หน้าตาคล้ายเธอ
ที่ร้านไหน
ซักจ้าน

อะ
อานิชะ
คุง

ไฮ่ นี่ฉัน
เนื่อหอม
แต่เข้า
เขี้ยวรี

ว้าย

โทโกะ
อรุณ
สวัสดิ์
จะ

ฮือ
อรุณสวัสดิ์
นะอิซึมิ

ฮืม

อิจฉา
วู้ย..

ว้าย

มีอะไร
กัน?

รู้สึก
หมูนี่เค้า
ดูเท่จัง
เลยเนอะ

อรุณ
สวัสดิ์
อานิชะ
คุง

อ้าว
วันนี้
ไม่ใช่
ก๊อตซึนี่
นา

ฮือ
หวัดดี

ฮือ
อานิชะคุง
นี่เอง

อานิชะ
คุงนะ

ชั้น
เหรอ?

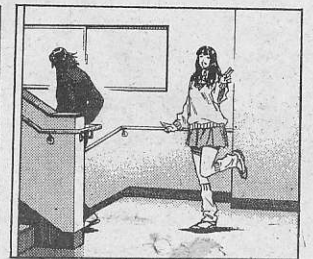
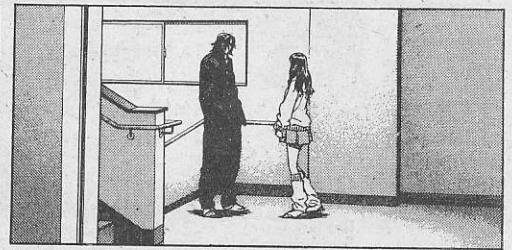
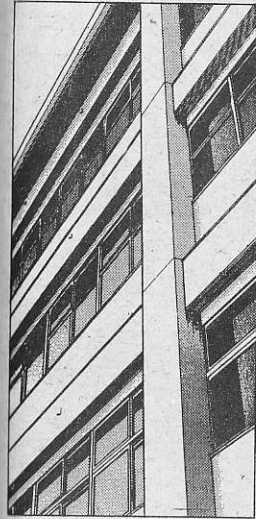
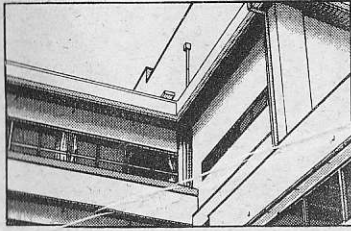
มา
แล้ว

เอ
?

ว้าย

อ้าว
โทโกะ

รอ
ด้วยสิ

ก็รู้
ไม่ใช่รีว่า
มันผิด

ดิฉันที่เป็น
อาจารย์พูด
ถ้าเป็นอาจารย์
คนอื่นพบเข้าล่ะก็
บ้านนี้เธอ
คงถูก..

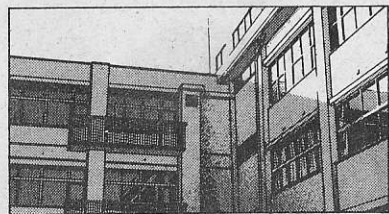
พูด
มาก
จริง ๆ
!!

ดิฉันจะเลิก
ทำแล้ว
เพราะมัน
ไม่จำเป็น
อีกแล้ว
!!

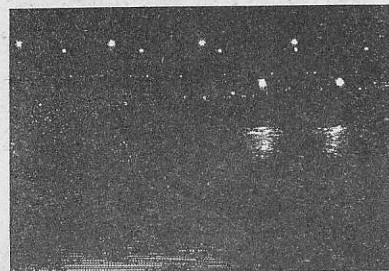
ทำ
:

ทำไม
ต้องไม่ไหว
ด้วยล่ะ
:

จริง
น้ำ!

สุดท้ายก็
ไปทำงาน
พิเศษอีก
จนได้

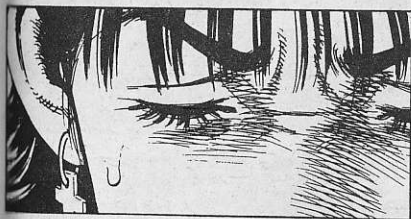

แถม
ดันซื้อ
ของนี้
มาอีก

ทำงานพิเศษ
แทบเป็น
แทบตาย
เงินหมดเลย

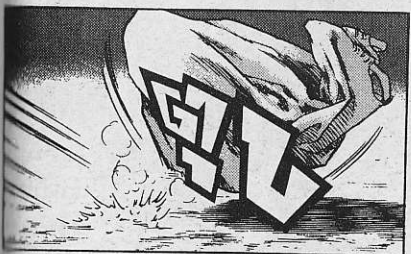

เขอะ

เฮ้อ

นี่ดิฉัน
กำลัง
ทำอะไร
อยู่เนี่ย

แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก

จง
ขอมจัน
แต่
โดยดี

เคจิง
นั่นแหละ
มาทำอะไร
อยู่ในที่
แบบนี้

แถมดู
แต่งตัว
เข้าลิ

เอ
?

ดูก็น่า
จะรู้แล้ว
ไม่ใช่
เธออะ

ฉัน
กำลัง
ฝึกซ้อม
อยู่นะสิ

ฝึกโดยที่
วันนี้
เป็นวันหยุด
ด้วยนะ

ฝึก
ซ้อม
:

แล้ว
อิซึมิ
:

อะไร
เนี่ย

เคจิง
:

ไม่มี
ตกใจ
รื่องอะไร
เลยสิ

เธอนี้
น่าเป็ด
จริงๆ

แล้วนี่
ทำไมเธอยัง
ใส่ชุดนักเรียน
อยู่อีก
ไปทำอะไรมา

แสดงว่า
ไปทำงาน
พิเศษ
จริงๆสินะ
?

แล้ว
อิซึมิล่ะ
?

อิซึมิ
ใคร
?

.....

ก็วันนี้
นายสัญญา
ว่าจะ
ออกเดท
กับเค้า
ไม่ใช่สิ

หา..
ว่าไ
นะ
!?

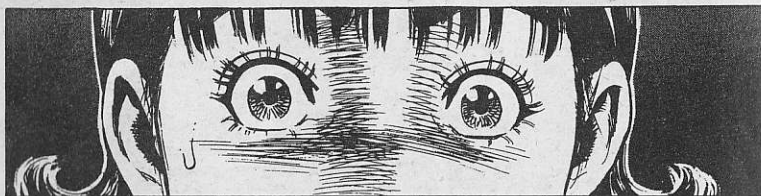
พูดจริง
นะ
โกหกฉัน
รีไปเล่า
!?

ทำไมมัน
เยอะมาก
จนจำ
ไม่ไหว
ไม่ไหว

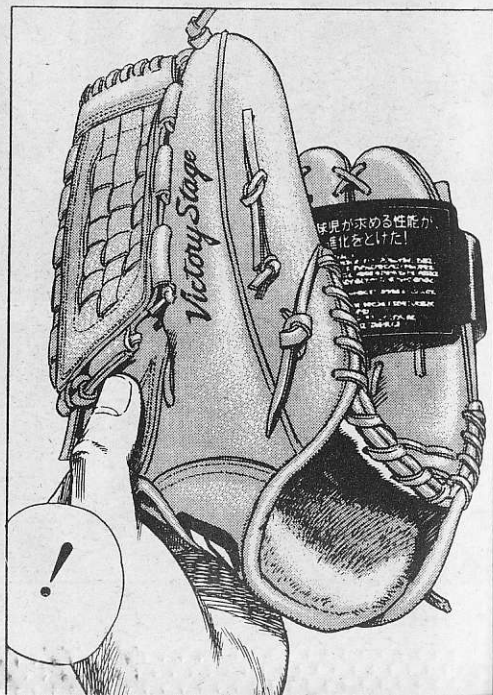
ทุกครั้ง
ก็จะตอบ
ไปตาม
เห็นสมควร
นะเนะ

คนมันเท่
ก็ลำบาก
แบบนี้
แหละ

แล้วนี่
อะไร
จะทิ้ง
แล้วรี

ขอดู
หน่อย
นะ

!

โอ๊ะ
ถุงมือ

แถมเป็น
ถุงมือ
พิชเชอร์
ด้วย

รีว่าเธอ..
คิดจะ
ให้..ฉัน
?

ที่ไป
ทำงาน
พิเศษ
เพราะ
แบบนี้
เอจรี..

ไม่ใช่
แบบนี้
หรอก
น่า

อ้าว?
ไม่ใช่หรอก
รีว่าจะให้
อิมะโกะ..

ไป
ขอโทษ
อิชิมิเค้
ซะนะ

หา
?

นายนี้
ไม่เข้าใจ
ความรู้สึก
ของผู้หญิง
เลยซักนิด

ของ
แบบนี้
ฉันจะไปรู้
ได้ไงล่ะ

แสดงว่า
อิซึมิ
คิดไปเอง
รีเนะ

ตอนนี้
แค่เบสบอล
ฉันก็ไม่มี
เวลาว่างไปทำ
อะไรแล้ว

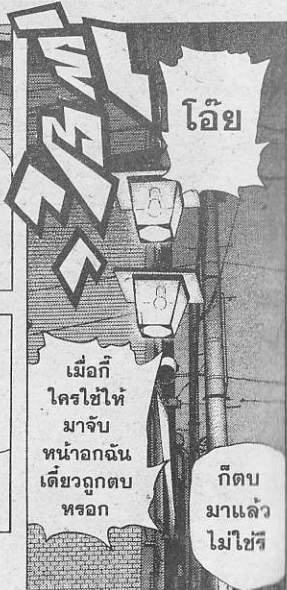
!

แต่วันนี้
ฝึกเสร็จ
แล้ว
มันก็อีก
เรื่องนึง

นี่...

เดี๋ยวไป
ที่บ้านเธอ
ได้มั๊ย
?

โธษะ

เมื่อกี้
ใครใช้ให้
มาจับ
หน้าอกฉัน
เดี๋ยวถูกตบ
หรือก

กิตบ
มาแล้ว
ไม่ใช่รี

Vol:134

หวดเต็มไม้

ที่ริมแม่น้ำ

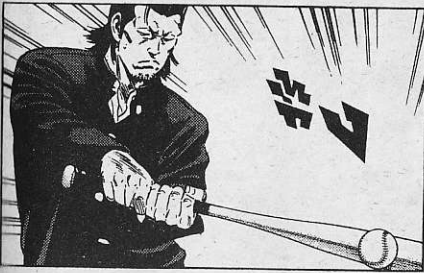

แบบนี้
แหละ
!!

ก้มคาง
ลงอีก
ปล่อยเข้า
พ่อนคล้าย
กว่านี้!

เล็งให้ไม่
กระทบ
ลูก
โดยตรง
!!

อ๊ะ
ยังใช้ไม่ได้
ไม่ยัง
ผิดอยู่!

ไว้เริ่มตีได้
ช่วยตีลูก
กลับคืนมา
หาฉัน
หน่อยนะ

พูดไปแล้ว
ทำไมฉัน
ต้องมานั่ง
เหนียวแบบนี้
ด้วยนา

เหวอ..
ตีไป
ทางไหน
เนี่ย

อย่า
บ่นมาก
นะ

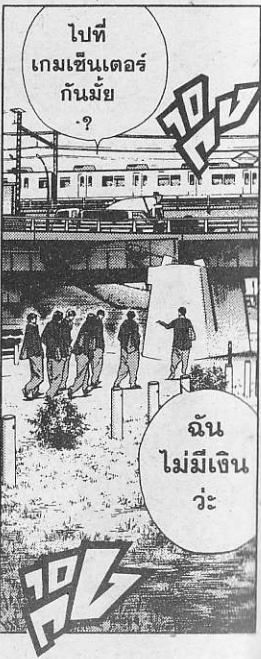
แต่เริ่ม
กะจิงหวะ
ได้ตีขึ้น
แล้วว่ะ

แน่นอน
ฉัน
ไม่ยอม
แพ้เจ้า
สิราชีกะ
หรอก

บ้า
เอ๊ย

ไปที่
เกมเซ็นเตอร์
กันมัย
?

ฉัน
ไม่มีเงิน
ว่ะ

ว่าแต่
จะใช้สนาม
วันพุธไม่ได้
ไปจนถึง
เมื่อไหร่
!?

ก็ต้องเดือน
เต็มนะ
นี่ก็ใกล้
ครบเวลา
แล้วว่ะ

ฉัน
ไปเล่น
เบสบอล
ละกัน

จะบ้าอะไร
หนวแบบนี้
ใครจะมี
อารมณ์เล่น
วะ

เฮอะ
กะจะโชว์
ลูกปิตาจทีไป
แอบจាំมา
ให้พวกแกดู
นะเนี่ย

เฮ้อ
เงินไม่มี
ทำอะไร
ก็ไม่ได้

ฮืม

เฮอะ
ตีได้
ท่วยแตก
จริงๆ

โอ๊ะ
ลูกลอยมา
ทางนี้วะ

เฮ้ย
ปดอยให้ลูก
ตกลงมา
โดนแกเตะ

ว่าไ
นะ
!?

เอา
เพอะ
น่า

นี่
อันตราย
!!

หลบ
ไป
!!

โอ๊ย

บ่าซิบ
ดันไซ้
ลูกแข่งอีก
ตะหาก

โทษทีนะ
ไม่เป็น
อะไร
ไซ้มัย

ทำได้
ดีมาก

หว่า

อูย

เฮ้
พวกแก
คิดจะฆ่า
พวกฉัน
หรอ?

หือ
?

ก็
ขอโทษ
ไปแล้ว
นี่

อี หมอนั่นมัน
ฉลาดแกมโกง
เหมือนเดิม
ไม่เปลี่ยน
เลยแฮะ

บ่าซิมัด
พิพหลัง
หัดลงทุน
เจ็บตัวเอง
บ้างนะเว้ย

ขอโทษ
แล้วหายเจ็บ
เรอะ
จ่ายเงินมา
ซะดี ๆ
!!

คือ
เป็นคำ
ไปหา
หมอ

ตะ..
เดี๋ยว
ก่อน

ทำไม
ฝ่ายฉัน
เป็นฝ่าย
เสียหาย
นะ!

โดนบอล
กระแทกใส่
ก็ต้องไปให้หมอ
เช็คดูหน่อยว่า
เป็นอะไรเจ็บ
เมื่อทำคนอื่นเจ็บ
ก็ต้องยอมจ่าย
ค่ายากับค่าทำขวัญ
จริงมัย

คิดว่า
เรื่องแบบนี้
แค่ขอโทษ
แล้วจะจบสิ
!?

เรื่อง
นั้น..

เรื่องนั้น
นะ..
เรื่องอะไร

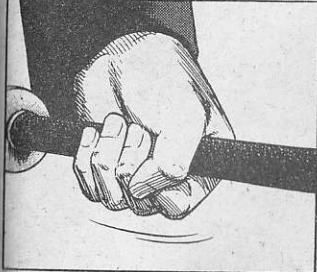
ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ทุเรศซะมัด
พวกนี้มัน
พวกเด็กโรงเรียน
ไหนวะเนี่ย

กำลังว่าง
เงินก็ไม่มี
เล่นสนุกกับ
พวกมัน
แก่เซ็งมัย

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

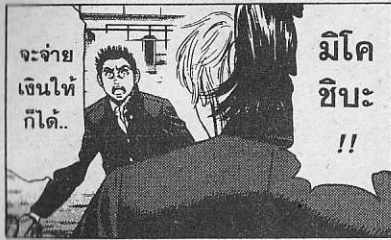

อายนะ
ฮิยามะ
!!

ฮืม..
รู้แล้ว
นั่น่า

เดี๋ยว
อดห้าม
ลงแข่ง
นะ

จะจ่าย
เงินให้
ก็ได้..

มิโค
ชิบะ !!

ปิดโอเอีย
จ่ายมา
แต่แรก
เรื่องก็จบ
ไปนาน
แล้ว

แต่มี
เงื่อนไข
แลก
เปลี่ยน

เรามา
ตัดสินกัน
ด้วย
เบสบอล
:

ว่าไ
นะ
!?

นายก็เล่น
เบสบอลไม่ใช่รี
ถ้าฝ่ายฉันตีลูก
ที่นายขว้างมาได้
ถือเป็นอันเลิกรา
กันไปโอเคมัย
!?

อะไรนะ..
คิดเล่น
ตกลง
กับฉันรี
!?

ถ้าตีไม่ถูก
ฉัน
จะจ่ายให้
แสนเยน!

แสน
...

เฮ้ย
...

คิดบ้า
อะไรนะ
ไม่เห็นจำเป็น
ต้องจ่ายเงิน
พวกมัน
ซะหน่อย

คนพวกนี้
พูดอะไรไป
ก็ไม่ยอม
รับฟัง
หรอกนะ

เกิดพลาดพลั้ง
นายถูกเล่นงาน
จนเจ็บหนัก
มันจะได้ไม่คุ้ม
เสีย

ไม่ต้องห่วง
ต้องตีถูก
อยู่แล้ว

เฮ้ย..
ฮามานากะ
แสนนิ่ง
เชียวนะ

ตกลง
ไปเลย
!!

ฮือ

โอเค..
ตกลงว่า
ฉันรับ
เงื่อนไข
ของแก

แสนเยน
ห้าหมื่นเยน
นะ

แต่ถ้า
ถ้าฝ่ายฉันตีได้
หรือตีถูกลูก
ต้องยอมเลิกรา
กันไปนะ

ที ที
ได้อยู่
แล้ว

ฉันเป็น
ลูก
ผู้ชาย
พอ

ไม่มีการ
นับตัดสินกัน
ในที่เดียว
ตอนเหวี่ยงไม่
ว่าตีถูก
หรือไม่ถูก

ฟาวล์
ถือว่า
ไม่นับ

ได้เลย
พวก

ต้นผลอพุด
หลุดปากแบบนี้
ออกไป แต่ถ้าไม่ทำ
แบบนี้พวกนั้น
ไม่ยอมเลิกง่ายๆ
แน่นอน

ไม่
เป็นไรนะ
ต้อง
ตีถูกสิ..

อะ อะ..
ขวางให้มัน
หวดลมทีเดียว
ก็ได้แสนหนึ่ง
แล้ว

ไซคิตที่มี
ชื่อหนังสือ
มาอ่าน

ไซคิตที่มี
ชื่อหนังสือ
มาอ่าน..

เอ

ไม่ใช่
แก

!

แต่เป็น
หมอนั้น
ต่างหาก

หา
:

ว่าไ
นะ
:

ต้นผลอพุด
หลุดปากแบบนี้
ออกไป แต่ถ้าไม่ทำ
แบบนี้พวกนั้น
ไม่ยอมเลิก
ง่ายๆแน่นอน

คิดดูดีอีกที
แก่นะตแล้ว
ทำทางดูไว้
สมองต้นะ

เป็น
อะไร
กลัว
จังรี

ฉันแค่
ม.ต้นเองนะ
ทุเรศ
ชะมัด!

ฮืม
...

เอาไม่
มานี้
!!

นาย
ตีได้
แน่นะ

พุด
แบบนี้
ดูถูกฉัน
รี..

เออ
เปล่า
:

ไม่
ต้อง
ห่วง

ไม่ว่า
จะขวางลูก
อะไรมา
จะตีให้กระจุย
ไปเลย

ฝาก
ด้วยนะ
สามา
นากะ

สแลน
เขน

สแลน
เขน
!

พอดขึ้น
ม.ปลายแก
ก็จะเข้าชมรม
เบสบอล
ไม่ใช่รี

ไม่เป็นไร นะตีได้แน่.. ฝ่ายโน้นแค่เด็ก เมื่อวานขึ้น ที่เพิ่งหัดเล่น เท่านั้น

ส่วนเรา ฝึกมาตั้งเยอะแล้วถ้า ต้องหัดลมเพราะมัน จะเอาหน้าไปพบอิราซึกะ ได้ใจไม่ต้องกลัว.. ตีได้แน่ไม่ต้องกลัว ไปหรอก..

ที ที ..

เล่น เยน !

!

!

!

ก๊าก ฮ่า ฮ่า

ทำ อะไรวะ เนี่ย

นี้อยู่ ชมรม เบสบอล จริงรี

โละโละ เกือบไป เหมือนกัน เรา..

แต่ทโมนนี่ มันฝีมือ ห่วยแตก จริงๆ ด้วยแะ สะ สะ

.....

.....

.....

เป็น อะไรไป อิยามะ ?

ลูก ข่าๆ แท้ๆ

.....

รีว่า.. นาย ตื่นเต้น !?

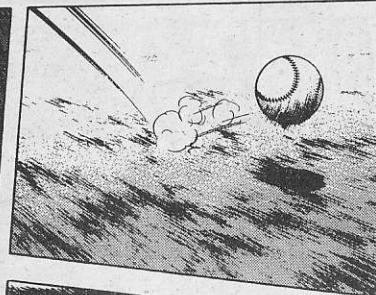
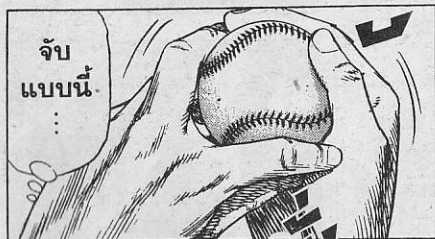
หนวกหู นะ ฉัน จ่ายเอง ก็ได้!

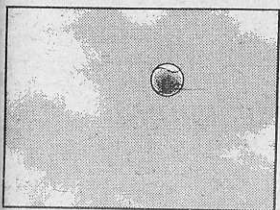
นี่ ขอร้อง ที่เหอะ

ฉัน ไม่ได้ห่วง เรื่องนั้น หรอกนะ !

เชื่อกัน ตัวเองหน่อยสิ นายฝึก มาเยอะแล้ว ไม่ใช่สิ!

หุบ ปาก นะ!

ซ่า ซ่า
เห็น
ฝีมือ
รียัง
!?

เห็นรียัง
เจ้าพวก
เด็กเวอร์

เป็นไง
ล่ะ
!?

นี่ละ
เบสบอล
มัธยม
ปลาย!

ยะฮู
เฮล
ไปกัน
ได้แล้ว
กลับ
สยามะ
เดอะ
!

กลับ
ธรรมดาๆ
!
พอจะนำ
เงินเข้า
ก็ได้
ไม่ใช่หรื
!?

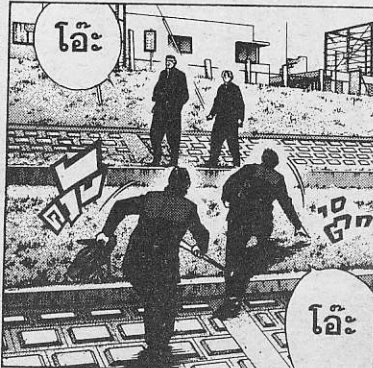
บ้าชะมัด
ถ้าไม่ได้เล่น
เบสบอลปานนี้
ขี้เจ้าพวกนั้น
เลอะคามือ
ไปนานแล้ว

จะ
ไป
ไหน
เฮ้ย
!!
เห็นมัย
ตามเรา
มาแล้ว

อย่า
หนีนะ
!!
ฮีม

โอ๊ะ
โอ๊ะ

พวกแก
ทำอะไร
กันอยู่
นะ
หนวกหู
ไม่เกี่ยว
กับแก
เว้ย!

ทว่า
รุ่นพี่
ฮิราซึกะ
!!
หือ!

ว่าไง
นะ..

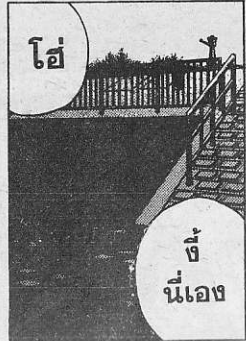
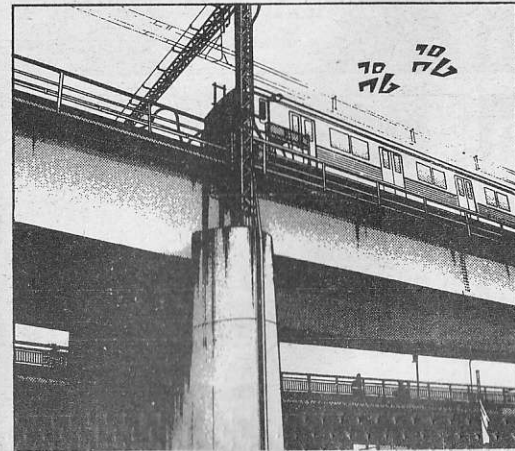
รุ่นพี่
ฮิราซึกะ
...
!?

ไม่ได้เจอตั้งนาน

ไม่รู้ว่แกไปก่อเรื่องอะไรมา แต่ตรงนี้ได้ขวฉัน รับหน้าให้เอง แกรีบไปจากที่นี่โดยเร็วที่สุดเหอะ

๗-๗

มีเรื่องนิดหน่อย
เลยเติมพันกัน
ด้วยเงินแสนเยน
พอถูกฝ่ายโน้นตีได้
แกเลยโมโหพาล
จะไปชกเค้าอีก

ก็มัน
น่าโมโห
มั๊ย
ล่ะครับ

เจ้า
โง่

เหวอ
ตกใจ
หมด

แกเติมพัน
กับเค้า
แล้วแพ้
ถูกตีได้!

...

แล้วพวกแก
ยังมีหน้า
ไปโมโหพาลจะ
เอาเรื่องกับเค้า
อีกอะ?

คุณ
ชิระ
ซึเกะ..

ถ้าแก
ยอมรับ
เรื่องแพ้ไม่ได้
แล้วแกไปรับ
เติมพัน
กับเค้า
ตั้งแต่ที่แรก
ทำไม

น่า
สมเพชจริง
ที่ปล่อย
ให้เงิน
มันครอบงำ
จิตใจ
ขนาดนี้

ถ้าแก
เป็นลูกผู้ชายจริง
เมื่อแพ้แกก็ต้อง
แฉนออกยอมรับว่า
“โอเคฉันแพ้
ถือว่าเจากันไปละกัน
เรื่องที่แล้ว ๆ มา
ถือว่าไม่มีอะไร
เกิดขึ้น” สิ!

ไอพวก
แมงกิดจี้
ไม่ได้
ความ
กันเลย
จริงๆ!

หา
:

พวกเรา
ผิด
ไปแล้ว
ขอโทษ
ครับ!

ขอ
โทษ
ครับ

พวกเรา
จะไม่ทำ
แบบนี้
อีก!

ขอ
โทษ
ครับ
!!

แต่คำพูดของ
คุณชิระซึเกะ
ก็ถูกต้อง
ตามเหตุผล
นะครับ

เซอะ

แบบนี้
เค้าถึง
เรียกว่าเป็น
ลูกผู้ชาย
จริง

จริงสิ หมอนี่
มันหลงไหลในตัว
คุณเอีราซิกะมาก
ขนาดเอ่ยปากว่า
ถ้าชิน ม. ปลายจะ
เริ่มเล่นเบสบอล
เลยนะ

เฮ้

อะ
อะ

เฮ้อ
เลิกสูบบุหรี่
มันไม่ติด
สุขภาพ

อะ
อะ

แต่ถ้าคิดจะเล่น
เพราะอยากปอบปูล่า
ในหมู่สาวหรือว่า
ไม่ได้คิดจริงจังอะไร
แกอย่าเล่น
ดีกว่านะ

เอ้อ
ก็..

ได้ยินมาว่า
คุณเอีราซิกะ
ปอบปูล่ามาก
ในหมู่สาว ๆ
ใช่มั๊ยครับ

ก็นิด
หน่อย

ฉันเอง
ก็คบเล่น
ไปเรื่อย ๆ
แหละ

ตอนนี้
กำลังคบกับ
ผู้จัดการทีม
อยู่นะ

มัดตัวเอง
ไว้กับ
คน ๆ เดียว
เลยครับ..
น่าเสียดาย
ออก

ไอ้เรื่องจะ
คิดแค่คบเล่น
ไปเรื่อย ๆ
ฉันเลิกแล้ว

ฟังนะ ไม่ว่า
จะเล่นเบสบอล
หรือจะทำอะไร
ก็ตาม สิ่งแรก
ที่เราต้องมี
นั่นคือความหวัง
ในชีวิต

จงมุ่ง
สู่ฝัน

จง
จรัสแสง
เพื่อ
วันพรุ่งนี้

คำพูด
โดย
เอีราซิกะ
ฮาอิจิ

ว้าว
เท่
สุด ๆ
!!

คุณเอีราซิกะ
แค่อายุ ปี 1
ก็ได้เป็นเอดของทีม
แล้วละ ดีได้สูงสุด
ถึง 150 ได้มั้ง

ใช่มั๊ย
ครับ
คุณ
เอีราซิกะ

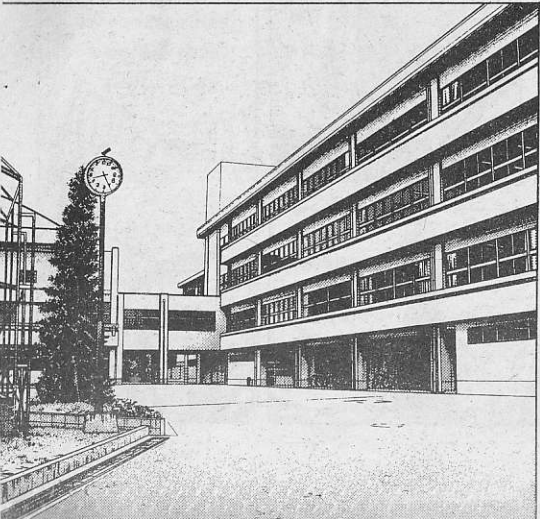
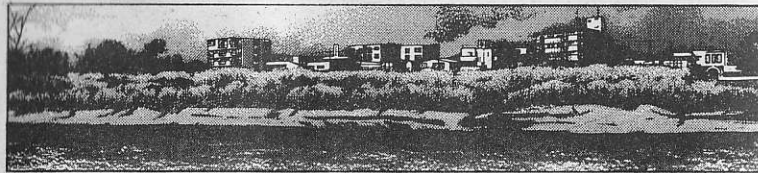

ระดับ
คุณเอีราซิกะ
คงหวดพวก
หัดเล่นเมื่อกี้
ได้กระจุย
สลายมือแน่
ใช่มั๊ย

ของมัน
แพงอยู่แล้ว
แก
ถามแบบนี้
ออกมา
ได้ไง

ก็
นะ

อยาก
ลงแข่ง
เร็ว ๆ
แฮะ

ดูเหมือนเค้า
จะยกเลิกการแข่งขัน
ซ้อมของเบสบอล
มัธยมปลายช่วง
15 มี.ค. ไปแล้วนะ

หา
เค้าตัดสิน
กันแล้ววี
!?

ไม่เห็น
ต้องสนเลย
เราอยากจะได้
เมื่อไหร่ก็ได้

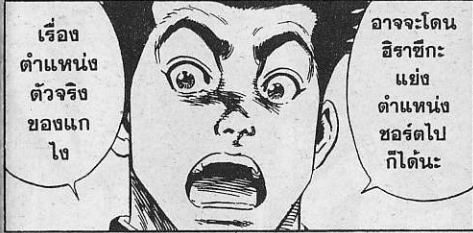
อยากลงแข่ง
ในสนาม
ที่มีคนดูเร็ว ๆ
ชะมัด

ทำพูดไป
แถมจะกำลึง
ตกที่นั่งลำบาก
ไม่รู้ตัววี
!?

เรื่อง
อะไร
!?

เรื่อง
ตำแหน่ง
ตัวจริง
ของแก
ไง

อาจจะโดน
สิราซึกะ
แย่ง
ตำแหน่ง
ขอร์ดไป
ก็ได้นะ

คำนวณจาก
เปอร์เซ็นต์ดี
ของแกได้ที 12.5%
ส่วนสิราซึกะ
5 ลูกดีได้ 1 เท่ากับ
20% นะ

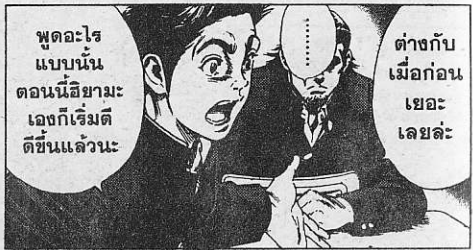
ลูก
โสมรันนั่น
ได้ขลจริง ๆ นะ
ถึงมันจะฟลุค
ก็เถอะ

นั่นนับเป็นการ
ตัดสินใจเปลี่ยน
ตัวดีที่ถูกต้อง
ถึงมันจะเป็นเรื่อง
ฟลุคก็เถอะ

จะบ้าเหรอ เพราะ
หมอนั่นใช่เป็น
ตัวตลกปาทหารยัด
เลยให้คอยเป็น
ตัวเปลี่ยนใจ

ส่วนตัวจริง
ของทิม
ฮิยามะนะ
ดีแล้ว

พูดอะไร
แบบนั้น
ตอนนี้ฮิยามะ
เองก็เริ่มตี
ตีขึ้นแล้วนะ

ต่างกับ
เมื่อก่อน
เยอะ
เลยละ

ฉันก็ให้
อิมะโอะกะนี่
เป็นตัวสำรอง
แล้วให้ฮิยามะ
ริชิราซึกะก็ได้
ไปเล่นเป็น
เลฟท์

ไม่ได้
หรอก
อิมะโอะกะ
ตลกได้ตื่น
คิดบ้าอะไร
ของแกว่าะ

ให้ริชิราซึกะ
นั่งมานั่ง
สำรองนะ
ดีแล้ว

ท่าทาง
ก็เริ่มตีตีขึ้น
แล้ว
ใช่ฮิยามะ
นี่แหละ

ใช่

หว่า
...

อะไร
วะ

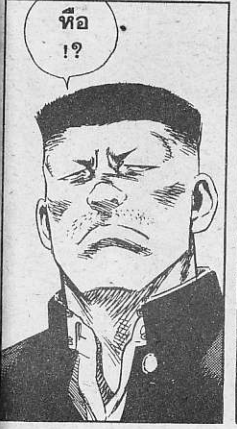
ทำ
ตลก
ตลกใจ
หมด

ฮิยามะ
...

ตะลึง ตะลึง
ตะลึง ตะลึง
ตะลึง ตะลึง
ตะลึง

หือ
!?

ถ้าคิดว่า
จะ
ชนะฉันได้
ก็ลองดู

หือ
?

อ้าว
จะไปไหน
นะฮิยามะ

กลับ
เข้าห้องซะ
เดี๋ยวจะเริ่ม
ซ้อมแล้ว

จริงสิ วันนี้
มีจดหมายจาก ผอ.
มูซายามะคนเก่า
ส่งมาถึงชมรม
เบสบอลด้วยนะ

เขียน
บอกมาว่า
รู้สึกดีใจมาก
ที่ได้ยินว่า
พวกเรา
เอาชนะ
เมตโรจาวะ
ได้นะ

และฝากบอก
มาด้วยว่ารู้สึก
ซาบซึ้งถึงความ
สำคัญของการ
ไล่ตามฝันมาก

พวกเขา
ทุกคน
วิเศษ
จริงๆ

บ้า
เอ๊ย

?

ฉันไม่ได้
ช่วยอะไร
ทีม
เท่าไร
นี่

พูดอะไร
แบบนั้น
ที่เขาชนะมาได้
ก็เพราะทุกคน
ช่วยกัน
นั่นแหละ

นี่
ฮิยามะ

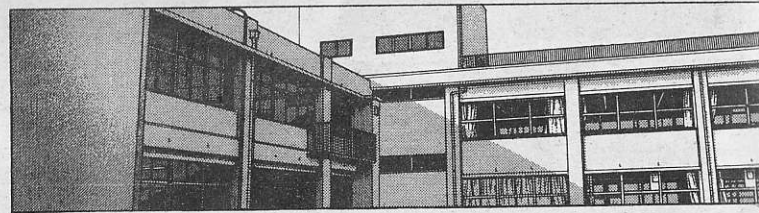
อย่าลืม
มาซ้อม
ที่ชมรม
ละ

.....

ไม่ลืม
อยู่แล้ว
น่า!

อึ๊

อิม พวกเรา
ไปซ้อม
กันได้แล้ว
มั้ง

ฮึบ

ฮึบ

ฮึบ

แต่ว่า
ที่เมื่อวาน
นายพูดกับ
พวกนั้น
ไปแบบนี้
มันจะดี
สิริจิจิ

ฉันพูด
ได้ดีมาก
ใช่ไหม

มันเรื่อง
โกหก
ทั้งเพนะ

แล้ว
ใจ

การมอบ
ความฝันให้
แก่เด็กวัยรุ่น
มันผิดด้วยสิ

และฉันก็ตั้งใจ
จะคบเป็นแฟนกับ
ผู้จัดการทีมจริง ๆ
ในอนาคตอันใกล้
นี่ด้วย

สิริจิจิ
ชักจะเฟอฝัน
เกินไป
แล้วนะ

หนวก
หู

เดิมที
ฉัน..

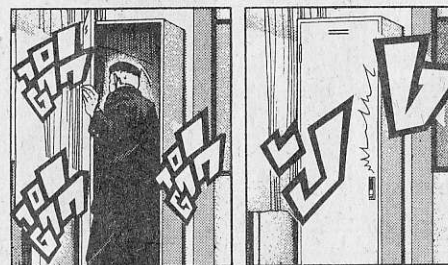
เป็น
อะไร
ไป..

ยะ..
แย้
แย้

แย้แน่
ต้องแย้
แน่ ๆ..

เรื่อง
อะไร
!?

แต่ได้ยินมาว่า
ฟูตาโกะเคยก่อเรื่อง
ระหว่างการแข่งขัน
มาส่วนแบบบนี้
ไม่อันตรายนรี
?

คนที่ม
ความสามารถ
พิเศษอย่าง
คุณอิซาซึกะ
รับมือ
พวกนั้นได้
อยู่แล้วนะ

เพราะ
เบื้องหน้า
คุณอิซาซึกะคือ
เอสผู้ยิ่งใหญ่
ส่วนเบื้องหลัง
ก็เป็นผู้นำกลุ่ม
ของฟูตาโกะ
ใจล่ะ

โอ๊ะ
พวกชมรม
เบสบอล

โอ๊ะ

คุณ
อิซาซึกะ
อยู่มั๊ย
?

หือ?
อิซาซึกะ
รี..

เด็ก
พวกนั้น
ใครวะ
?

โอ๊ะ!

พวก
นาย!

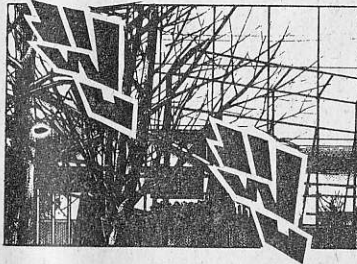
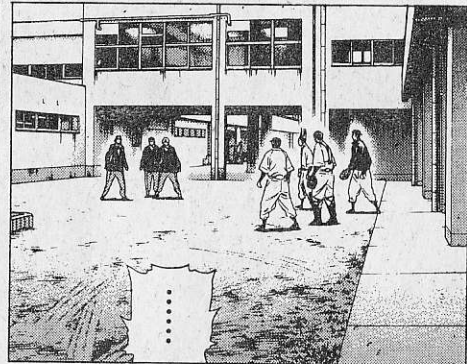
โอ๊ะ

นี่..
พวกแกเป็น
เด็กโรงเรียน
ฟูตาโกะนี่
!?

ท่าทาง
หมอนี่
มันวางท่า
จริงจังนะ..

แก
รู้จักมนรี
มีโคชิยะ
?

อือ..
อือ

แอ๊ก

แอ๊ก

14 จุดสุดท้าย/จบ

ไม่มี
ทาง
หรอกนะ
อิริจิจิ
!!